

Zitting 1979–1980

14 497

Bepalingen in het belang van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid (Arbeidsomstandighedenwet)

Nr. 140

TWEEDE NADER GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is bepalingen vast te stellen omtrent de arbeidsomstandigheden in het algemeen, en de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid in het bijzonder;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. DEFINITIES EN TOEPASSINGSGBIED

Artikel 1

1. In het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:
 - a. werkgever:
 - 1°. degene jegens wie een ander krachtens arbeidsovereenkomst of publiekrechtelijke aanstelling gehouden is tot het verrichten van arbeid, behalve indien die ander aan een derde ter beschikking wordt gesteld voor het verrichten van arbeid, welke die derde gewoonlijk doet verrichten;
 - 2°. degene aan wie een ander ter beschikking wordt gesteld voor het verrichten van arbeid als bedoeld onder 1°;
 - b. werknemer: de ander bedoeld onder a.
2. In het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt mede verstaan onder:
 - a. werkgever: degene die zonder werkgever of werknemer in de zin van het eerste lid te zijn, een ander onder zijn gezag arbeid doet verrichten;
 - b. werknemer: de ander bedoeld onder a.
3. In het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder «jeugdige werknemer»: een werknemer jonger dan 18 jaar.
4. In het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:
 - «Onze Minister»: Onze Minister van Sociale Zaken;
 - «districtshoofd»: het bevoegde districtshoofd van de Arbeidsinspectie onderscheidenlijk het bevoegde districtshoofd van de Inspectie van de Havenarbeid in geval dit districtshoofd krachtens artikel 29, tweede lid, is aangewezen;

«Raad»: de Arbeidsraad, bedoeld in artikel 39;
«College»: het College van Bijstand en Advies voor de Bedrijfsgezondheidszorg, bedoeld in artikel 40;
«Commissie»: een Commissie voor veiligheid, gezondheid en welzijn als bedoeld in artikel 12;
«Ondernemingsraad»: de ondernemingsraad, ingesteld overeenkomstig het bij of krachtens de wet bepaalde voor de onderneming waartoe het bedrijf of de inrichting behoort;
«Districtscommissie»: een Districtscommissie voor veiligheid, gezondheid en welzijn in verband met de arbeid als bedoeld in artikel 41;
«Bedrijfscommissie»: de bevoegde bedrijfscommissie, bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden (Stb. 1979, 449).

5. Waar in deze wet de bevoegdheid wordt verleend tot aanwijzing van bedrijven of inrichtingen dan wel delen daarvan, hetzij per categorie, hetzij individueel, omvat zulks mede de bevoegdheid tot aanwijzing van werkverbanden die niet aan een bedrijf of een inrichting gebonden zijn. Waar in deze wet de woorden «bedrijf» en «inrichting» worden gebruikt om een plaats aan te duiden, omvat dit mede een andere plaats waar werknemers arbeid verrichten.

Artikel 2

1. Het bij of krachtens deze wet bepaalde is niet van toepassing ten aanzien van arbeid:

a. verricht in onderscheidenlijk op een luchtvaartuig, een zeeschip of een binnenvaartuig dan wel een voertuig op een openbare weg of een spoor- of tramweg, voor zover dit bij gezamenlijk besluit van Onze Minister en Onze Minister van Verkeer en Waterstaat is bepaald;

b. verricht in de ondergrondse werken van mijnen benevens in de bij een mijn behorende bovengronds gelegen werken en inrichtingen, die zijn aangewezen krachtens artikel 9, eerste lid, onder a, van de Mijnwet 1903 (Stb. 1904, 73);

c. in gestichten als bedoeld in de Beginselenwet gevangeniswezen (Stb. 1951, 596), en in rijksinrichtingen voor kinderbescherming, verricht door het personeel van die gestichten en inrichtingen en door de daarin ingesloten of opgenomen personen, behoudens voor zover bij of krachtens algemene maatregel van bestuur anders is bepaald;

d. verricht in een arbeidsverhouding behorend tot een door Onze Minister aangewezen categorie, voor zover dit bij de aanwijzing is bepaald.

Ter verzekering van de veiligheid, ter bescherming van de gezondheid en ter bevordering van het welzijn in verband met de in de eerste zin onder c bedoelde arbeid kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, met inachtneming van het belang van de beveiliging van de in dat onderdeel bedoelde gestichten en inrichtingen, regelen worden gesteld welke afwijken van het bij of krachtens deze wet bepaalde of strekken ter aanvulling daarvan. De voordracht tot een algemene maatregel van bestuur, als bedoeld in de eerste zin onder c of de tweede zin, wordt Ons gedaan door Onze Minister en Onze Minister van Justitie te zamen.

2. Het bij of krachtens deze wet bepaalde is met betrekking tot verrichtingen van leerlingen, studenten en personeel in onderwijsinrichtingen of gedeelten daarvan, open ruimten daaronder begrepen, slechts toepasselijk voor zover daarin in verband met deze verrichtingen gevaar voor de veiligheid of de gezondheid bestaat of kan bestaan. Onze Minister en Onze Ministers wie het mede aangaat, wijzen bij gezamenlijk besluit de onderwijsinrichtingen of gedeelten daarvan aan, waarin het in de vorige zin bedoelde gevaar geacht wordt te bestaan. Op voordracht van Onze Minister en Onze Ministers wie het mede aangaat kunnen bij algemene maatregel van bestuur

ten aanzien van inrichtingen als bedoeld in de eerste zin of gedeelten van die inrichtingen de bepalingen van deze wet niet van toepassing worden verklaard of andere bepalingen daarvoor in de plaats worden gesteld.

3. Het bij of krachtens deze wet bepaalde is niet van toepassing ten aanzien van arbeid verricht in militaire dienst, behoudens voor zover bij of krachtens algemene maatregel van bestuur anders is bepaald. Ter verzekering van de veiligheid, ter bescherming van de gezondheid en ter bevordering van het welzijn in verband met de arbeid in militaire dienst kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, met inachtneming van het belang van de landsverdediging, regelen worden gesteld, welke afwijken van het bij of krachtens deze wet bepaalde of strekken tot aanvulling daarvan. De voordracht tot een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de eerste of tweede zin wordt Ons gedaan door Onze Minister en Onze Minister van Defensie te zamen.

4. Onverminderd het in het eerste en tweede lid bepaalde is het bij of krachtens deze wet bepaalde van toepassing ten aanzien van de arbeid, verricht in de burgerlijke openbare dienst, tenzij en voor zover bij of krachtens algemene maatregel van bestuur afwijkende regelen zijn gesteld. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen, ter verzekering van de veiligheid, ter bescherming van de gezondheid of ter bevordering van het welzijn in verband met de in de eerste zin bedoelde arbeid, aanvullende regelen worden gesteld. In de eerste zin worden onder openbare dienst begrepen de instellingen, diensten en bedrijven door de Staat en de openbare lichamen beheerd. De voordracht tot een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de eerste of tweede zin wordt Ons gedaan door Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken alsmede Onze Ministers wie het mede aangaat te zamen.

5. De werkgever en de werknemers zijn verplicht tot naleving van de voorschriften en verboden welke bij of krachtens de in de voorlaatste zin van het eerste lid, het tweede, derde of vierde lid bedoelde algemene maatregelen van bestuur zijn vastgesteld, voor zover en op de wijze als bij ieder dezer maatregelen is bepaald.

HOOFDSTUK II. ALGEMENE VERPLICHTINGEN VAN DE WERKGEVER

Algemene zorg voor veiligheid, gezondheid en welzijn in verband met de arbeid

Artikel 3

1. Bij het organiseren van de arbeid, het inrichten van de arbeidsplaatsen en het bepalen van de produktie- en werkmethoden moet de werkgever het volgende in acht nemen:

a. die produktie- en werkmethoden dienen te worden toegepast en die maatregelen dienen te worden genomen, waaronder begrepen het zo nodig aan de werknemer ter beschikking stellen van doelmatige en passende beschermingsmiddelen, waardoor, gelet op de algemeen erkende regelen der techniek en de stand van de bedrijfsgezondheidszorg, de grootst mogelijke veiligheid en de grootst mogelijke bescherming van de gezondheid van de werknemer wordt verkregen, tenzij zulks redelijkerwijs niet kan worden gevergd;

b. doeltreffende maatregelen moeten zijn genomen ten einde het mogelijk te maken dat de werknemer, indien een toestand ontstaat, waarin direct gevaar voor zijn veiligheid of gezondheid aanwezig is, zich snel in veiligheid kan stellen, en ten einde te verzekeren dat, indien schade aan zijn gezondheid is toegebracht, de gevolgen hiervan zoveel mogelijk kunnen worden beperkt;

c. het gebruik van werktuigen, machines, toestellen en overige hulpmiddelen bij de arbeid alsmede van stoffen die gevaar kunnen opleveren voor de veiligheid en de gezondheid van de werknemer moet worden vermeden; indien zulks redelijkerwijs niet kan worden vermeden, moeten die gevaarlijke werktuigen, machines, toestellen onderscheidenlijk stoffen en overige hulpmiddelen worden gebruikt, waarbij het gevaar zo ver mogelijk is beperkt als redelijkerwijs kan worden gevergd;

d. tenzij dit redelijkerwijs niet kan worden gevergd, moeten de gevaren voor de veiligheid of de gezondheid van de werknemer zoveel mogelijk in eerste aanleg bij de bron daarvan worden voorkomen of zoveel mogelijk worden beperkt;

e. de inrichting van de arbeidsplaatsen, de werkmethoden en de bij de arbeid gebruikte hulpmiddelen moeten zijn aangepast aan de werknemer; waar dit niet of niet in voldoende mate mogelijk is moet de arbeid bij regelmatige tussenpozen worden onderbroken, dan wel door het verrichten van andere arbeid worden afgewisseld;

f. ongevarieerde zich in een kort tijdsbestek herhalende arbeid en arbeid waarbij het tempo door een machine of een lopende band op een zodanige wijze wordt beheerst dat de werknemer zelf verhinderd wordt het tempo van de arbeid te beïnvloeden, moeten, zo veel als redelijkerwijs kan worden gevergd, worden vermeden;

g. bij de samenstelling en toewijzing van de onderscheiden taken moet rekening gehouden worden met de persoonlijke eigenschappen van de werknemer, zoals leeftijd, geslacht, lichamelijke en geestelijke gesteldheid, ervaring, vakmanschap en kennis van de voertaal; zo dikwijls deze eigenschappen daartoe, mede gelet op de werkomstandigheden, aanleiding geven, moet op de bevordering van de veiligheid en de bescherming van de gezondheid van deze werknemers speciaal toezicht worden uitgeoefend, dan wel moeten andere doelmatige voorzieningen worden getroffen;

h. tenzij dit redelijkerwijs niet kan worden gevergd, moet de werkgever, gelet op de aard van het bedrijf en de werkomstandigheden, de arbeid zodanig organiseren dat daarvan geen nadelige invloed uitgaat op de lichamelijke en geestelijke gezondheid van de werknemer;

i. zoveel als redelijkerwijs kan worden gevergd, moet de inhoud van de taak van de werknemer zodanig worden bepaald en moeten de samenwerking, de leiding en het toezicht zodanig worden geregeld, dat de arbeid bijdraagt tot zelfontplooiing van de werknemer en vermeerdering van zijn vakbekwaamheid, en dat er voor de werknemer voldoende mogelijkheden zijn om het werk volgens zijn eigen inzicht, zoals dat mede bepaald wordt door zijn vakbekwaamheid, in te richten, contact met andere werknemers te onderhouden en zich op de hoogte te stellen van het doel en het resultaat van zijn arbeid en de eisen die daaraan worden gesteld.

2. Buiten het in het eerste lid bedoelde gebied, moeten in het bedrijf of de inrichting voorzieningen worden getroffen ter verzekering van de veiligheid, ter bescherming van de gezondheid en ter bevordering van het welzijn van de werknemer voor zover de behoefte daaraan wordt opgeroepen door de deelneming aan de werkzaamheden of het daarmee samenhangend verblijf in het bedrijf of de inrichting.

Beleidsvoering en jaarplan

Artikel 4

1. Bij het voeren van zijn algemeen ondernemingsbeleid moet de werkgever dit beleid mede richten op een zo groot mogelijke veiligheid, een zo goed mogelijke bescherming van de gezondheid en het bevorderen van het welzijn van de werknemer binnen het bedrijf of de inrichting; dat beleid behelst de middelen waarmee, en de wijze waarop deze doelstelling moet worden bereikt, en legt de onderscheiden bevoegdheden en verantwoordelijkheden vast welke in dit verband op de bij de werkgever werkzame personen rusten.

2. De werkgever moet het beleid gericht op veiligheid, gezondheid en welzijn regelmatig toetsen aan de ervaringen die daarmee zijn opgedaan. Dit beleid moet worden aangepast zo dikwijls als de daarmee opgedane ervaring of gewijzigde werkmethoden of werkomstandigheden daartoe aanleiding geven ofwel zich op het gebied van de algemeen erkende regelen der techniek of de bedrijfsgezondheidszorg dan wel in de algemeen aanvaarde opvattingen over het welzijn in verband met de arbeid belangrijke wijzigingen voordoen.

3. In bedrijven of inrichtingen behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie moet het beleid gericht op veiligheid, gezondheid en welzijn door de werkgever jaarlijks in de vorm van een schriftelijk plan voor een periode van ten minste één jaar worden vastgelegd. De werkgever moet ervoor zorgen dat iedere werknemer desgewenst van het plan kennis kan nemen. Dit plan mag worden opgenomen in de schriftelijke mededeling, bedoeld in artikel 31b, tweede lid, van de Wet op de ondernemingsraden.

4. De werkgever moet omtrent het ondernemingsbeleid, voor zover dat van aanwijsbare invloed kan zijn op de veiligheid, de gezondheid en het welzijn van de werknemers in het bedrijf of de inrichting, alsmede omtrent het *jaarplan, overleg plegen met de ondernemingsraad onderscheidenlijk de Commissie of Commissies of, bij het ontbreken van beide colleges, met de belanghebbende werknemers.*

5. Een exemplaar van het jaarplan moet door de werkgever aan het districtshoofd worden gezonden, alsmede aan de ondernemingsraad onderscheidenlijk de Commissie of Commissies. Bij de toezending van het jaarplan aan het districtshoofd wordt mededeling gedaan van het oordeel van de ondernemingsraad, de Commissie of Commissies dan wel de werknemers over het jaarplan.

6. Onze Minister kan omtrent het in dit artikel bepaalde nadere regelen stellen.

Arbeidsveiligheidsrapporten

Artikel 5

1. De werkgever moet ervoor zorgen dat in een bedrijf, een inrichting of een deel daarvan, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, met betrekking tot dat bedrijf, die inrichting of dat deel daarvan een arbeidsveiligheidsrapport aanwezig is, bevattende:

- a. een beschrijving van het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, van de daarin voorkomende stoffen en de eigenschappen van deze stoffen;
- b. een beschrijving van het proces dat in het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan plaatsvindt, alsmede van de werking daarvan;
- c. een beschrijving van de redelijkerwijs voorzienbare gevaren die door storingen in het onder b bedoelde proces of door foutieve handelingen kunnen optreden tijdens alle fasen van het proces met inbegrip van het in werking stellen en het tot stand brengen daarvan;
- d. een beschrijving van hetgeen verder nodig is voor de beoordeling van de redelijkerwijs voorzienbare gevaren voor de veiligheid en de gezondheid van de in dat bedrijf of die inrichting werkzame werknemers;
- e. een beschrijving van de technische en organisatorische voorzieningen die getroffen zijn om storingen en foutieve handelingen zoveel mogelijk te voorkomen en de ernst van de gevolgen daarvan zoveel mogelijk te beperken.

2. Gelijke verplichting geldt voor de werkgever met betrekking tot een bedrijf of een inrichting of een deel daarvan, afzonderlijk door de Directeur-Generaal van de Arbeid hiertoe aangewezen. De Directeur-Generaal van de Arbeid gaat tot een zodanige aanwijzing niet over dan nadat hij de werkgever alsmede de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid heeft gesteld hun mening ter zake kenbaar te maken.

3. Krachtens het eerste en het tweede lid kunnen slechts worden aangewezen een bedrijf, een inrichting of een deel daarvan, waarin zich bijzondere gevaren kunnen voordoen voor de veiligheid of de gezondheid van de daarin werkzame werknemers.

4. Indien in het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, een zodanige verandering wordt aangebracht of optreedt, dat het rapport niet meer voldoet aan het bij het eerste lid omtrent de inhoud bepaalde, moet het rapport dienovereenkomstig worden gewijzigd.

5. Van het rapport en de wijziging daarvan worden zeven afschriften aan het districtshoofd en een afschrift aan de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie gezonden.

6. Omtrent het arbeidsveiligheidsrapport en de wijziging daarvan moet overleg worden gepleegd met de ondernemingsraad onderscheidenlijk de Commissie of Commissies.

7. Het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, aangewezen krachtens het eerste of tweede lid, mag niet in werking worden gebracht en de in het vierde lid bedoelde verandering mag niet worden doorgevoerd, alvorens aan de verplichtingen, bedoeld in het eerste, tweede, vierde en vijfde lid, is voldaan.

8. Bij een aanwijzing krachtens het eerste of tweede lid wordt bepaald met ingang van welk tijdstip aan de daarbedoelde verplichting, voor zover deze vóór de aanwijzing reeds in werking gebrachte bedrijven, inrichtingen of delen daarvan betreft, moet zijn voldaan.

9. Het districtshoofd zendt een afschrift van het rapport of van een wijziging daarvan ter kennisneming aan:

a. de regionale inspecteur van de volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, in wiens ambtsgebied het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, waarop het rapport betrekking heeft, is gelegen;

b. het hoofd van het district van de Dienst voor het Stoomwezen, in wiens ambtsgebied het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, waarop het rapport betrekking heeft, is gelegen;

c. de districtsinspecteur voor het brandweerwezen, in wiens ambtsgebied het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, waarop het rapport betrekking heeft, is gelegen, onderscheidenlijk, indien dat bedrijf of die inrichting niet in het ambtsgebied van een districtsinspectie voor het brandweerwezen is gelegen, de hoofdinspecteur voor het brandweerwezen;

d. het gezag dat ten aanzien van datgene, waarop het rapport betrekking heeft, bevoegd is tot het verlenen van een vergunning krachtens de Hinderwet;

e. het bestuur van de gemeente en van de provincie waarin het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan, waarop het rapport betrekking heeft, is gelegen, behalve indien dit bestuur het gezag is bedoeld onder d.

10. Het districtshoofd kan met betrekking tot de in het eerste en vierde lid bedoelde gegevens en voorzieningen aan de werkgever de eis stellen dat hem aanvullende gegevens worden verschaft dan wel andere of aanvullende voorzieningen worden getroffen. De in de eerste zin bedoelde gegevens en voorzieningen worden vermeld in een aanvulling van het rapport. Op een zodanige aanvulling zijn het vijfde en het achtste lid van overeenkomstige toepassing. Een eis tot het treffen van een voorziening, die met een voorschrift dat is verbonden aan een op grond van een der wetten tot bescherming van het milieu verleende vergunning tot het oprichten, in werking brengen of houden, uitbreiden of wijzigen van een bedrijf of inrichting dan wel tot het veranderen van een daarin gebezigde werkwijze één of meer zodanige raakpunten heeft dat hij met dat voorschrift in strijd kan komen, stelt het districtshoofd niet dan na overleg met het gezag dat de vergunning heeft verleend. In verband met dit overleg hoort het gezag de inspecteur, bedoeld in het achtste lid, onder a.

11. Indien het districtshoofd van oordeel is dat bij falen van de getroffen voorzieningen als bedoeld in het eerste lid, onder e, dan wel in andere omstandigheden een bedrijfsramp kan ontstaan, kan hij de eis stellen dat met betrekking tot het bedrijf, de inrichting of het deel daarvan een stelsel van technische en organisatorische voorzieningen, dienende om de gevolgen van zulk een ramp zoveel mogelijk te beperken, wordt tot stand gebracht of een zodanig reeds tot stand gebracht stelsel wordt aangevuld of gewijzigd. De eis kan onder meer betrekking hebben op:

- a. de wijze van interne alarmering en de organisatie daarvan;
- b. de door de werknemer individueel of in groepsverband te verrichten handelingen;
- c. het alarmeren van betrokken overheidsinstanties en hulporganisaties;
- d. oefeningen, te houden volgens een vooraf vastgesteld schema. Een eis tot het tot stand brengen, aanvullen of wijzigen van een stelsel van voorzieningen dat met een gemeentelijk of regionaal rampenplan, opgesteld ten behoeve van de bevolking, een of meer raakpunten heeft, stelt het districtshoofd niet dan na overleg met het gezag dat het rampenplan heeft opgesteld. In verband met dit overleg hoort het gezag de inspecteur, bedoeld in het achtste lid, onder c.

12. Onze Minister kan met betrekking tot het in het eerste en elfde lid bepaalde nadere regelen stellen.

13. De werkgever is verplicht ervoor te zorgen, dat voldaan wordt aan het in het vierde tot en met zevende lid bepaalde en het krachtens het twaalfde lid bepaalde, alsmede aan een eis als bedoeld in het tiende en elfde lid.

14. Een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid of een eis als bedoeld in het tiende of elfde lid, is met redenen omkleed, bevat de termijn waarbinnen eraan moet worden voldaan en wordt bij gedagtekend schrijven ter kennis van de werkgever en de ondermingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie gebracht. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

15. Uit een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid of uit een eis als bedoeld in het tiende of elfde lid vloeit geen verplichting voort zolang daartegen ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend en zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist.

Voorlichting en onderricht

Artikel 6

1. De werkgever moet ervoor zorgen dat een werknemer bij zijn indiensttreding en voorts zo dikwijls als dit in verband met de veiligheid, de bescherming van de gezondheid en de bevordering van het welzijn in verband met de arbeid noodzakelijk is, doeltreffend wordt ingelicht over de aard van zijn werkzaamheden en de daaraan verbonden gevaren, alsmede over de maatregelen die erop gericht zijn deze gevaren te voorkomen of te beperken.

2. De werkgever moet ervoor zorgen dat aan zijn werknemers doeltreffend en aan hun onderscheiden taken aangepast onderricht wordt verstrekt met betrekking tot de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid. Zo dikwijls de daarmee opgedane ervaring of gewijzigde werkmethoden of werkomstandigheden daartoe aanleiding geven moet dit onderricht worden aangepast en opnieuw verstrekt.

3. Indien persoonlijke beschermingsmiddelen ter beschikking van de werknemers worden gesteld, en indien op werktuigen, toestellen of anderszins beveiligingen zijn aangebracht, moet de werkgever zorgen dat de werknemers op de hoogte zijn van hun doel en werking en de wijze waarop zij deze dienen te gebruiken.

4. Onze Minister kan met betrekking tot het in dit artikel bepaalde nadere regelen stellen.

Voorlichting en onderricht aan jeugdige werknemers

Artikel 6a

1. De werkgever moet er voor zorgen dat de jeugdige werknemer bij de arbeid wordt betrokken op een wijze die bevorderlijk is voor diens vorming. Daartoe behoort een behoorlijke voorlichting, welke in ieder geval betreft:
 - a. het geheel van de werkzaamheden in de onderneming en haar organisatie;
 - b. de arbeidsomstandigheden in de onderneming en de in de onderneming geldende gedragsregels welke voor hem van belang zijn;
 - c. zijn taak en de eisen die hieraan worden gesteld;
 - d. zijn vormings- en opleidingsmogelijkheden;
 - e. de mogelijkheden van promotie en de eisen waaraan daartoe moet worden voldaan;
 - f. het personeelsbeoordelingssysteem;
 - g. zijn arbeidsvoorwaarden, daaronder begrepen de feitelijke arbeidstijd per dag, de onderbrekingen van de arbeidstijd, het tijdstip van aanvang en einde van de arbeid, de wijze van opneming van vakantieverlof en het systeem van beloning;
 - h. het medisch onderzoek in verband met de tewerkstelling;
 - i. de in de onderneming geldende regelingen met betrekking tot de medezeggenschap van werknemers.
2. De in het eerste lid bedoelde voorlichting moet worden gegeven bij de indiensttreding van de jeugdige werknemer en voorts met zodanige tussenpozen worden herhaald als met het oog op de persoon van de jeugdige werknemer en de aard van de arbeid die hij in de onderneming verricht en de omstandigheden waaronder deze wordt verricht, redelijkerwijs noodzakelijk is.
3. De werkgever verschaft aan de jeugdige werknemer een afschrift van de voorschriften, gesteld bij of krachtens de Arbeidswet 1919 met betrekking tot jeugdige personen, alsmede bij of krachtens, dan wel ter naleving van artikel 6, dit artikel en artikel 6b van deze wet. Voorts moet hij er voor zorgen dat, indien ten aanzien van de jeugdige werknemer bepalingen van een collectieve arbeidsovereenkomst, van een verordening als bedoeld in artikel 21 ter, derde lid, van de Arbeidswet 1919 of van een arbeidsreglement van toepassing zijn, aan die werknemer een afschrift van die bepalingen wordt verschaft.
4. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van:
 - a. een jeugdige werknemer die uitsluitend tijdens zijn vakantie in het bedrijf of de inrichting arbeid verricht;
 - b. door Onze Minister aangewezen categorieën van jeugdige werknemers.

Begeleiding van jeugdige werknemers

Artikel 6b

1. De werkgever in wiens bedrijf of inrichting ten minste een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vast te stellen aantal jeugdige werknemers, dat voor verschillende categorieën van bedrijven of inrichtingen verschillend kan worden bepaald, arbeid pleegt te verrichten, moet er voor zorgen dat ten behoeve van die jeugdige werknemers één of meer mentoren werkzaam zijn. Voor de toepassing van de vorige zin blijven jeugdige werknemers als bedoeld in artikel 6a, vierde lid, buiten beschouwing.
2. Een mentor heeft in ieder geval tot taak:
 - a. het geven of bevorderen van de voorlichting en het onderricht, bedoeld in de artikelen 6 en 6a, eerste lid, aan de jeugdige werknemers;
 - b. het bevorderen van het leer- en vormingsproces van de jeugdige werknemers;

c. het onderhouden van de contacten met instellingen op het gebied van vorming en opleiding, voor zover de jeugdige werknemers aan een cursus van een onderwijsinstelling deelnemen dan wel wensen deel te nemen.

3. Een mentor heeft voorts tot taak het geven of bevorderen van de voorlichting, bedoeld in de artikelen 6 en 6a, aan personen, jonger dan 18 jaar, die overwogen als werknemer in het bedrijf of de inrichting werkzaam te zullen zijn.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald aan welke eisen van bekwaamheid de mentor moet voldoen en gedurende hoeveel tijd hij tenminste beschikbaar moet zijn.

5. Omtrent de benoeming van de mentor en het doen eindigen van diens betrekking, behoudens indien dit laatste geschiedt zonder inachtneming van een opzegtermijn wegens een dringende, aan de mentor onverwijld medegedeelde reden dan wel met diens uitdrukkelijke toestemming, wordt de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen. Indien de betrekking wordt opgezegd zonder dat aan dit voorschrift is voldaan, kan de mentor binnen 30 dagen na de opzegging de nietigheid daarvan inroepen. Met betrekking tot het begrip dringende reden in de eerste zin is in geval van een andere betrekking dan een arbeidsovereenkomst artikel 1639p van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

Melding en registratie van ongevallen en beroepsziekten

Artikel 7

1. Indien aan een werknemer in verband met het verrichten van arbeid een ongeval overkomt hetwelk ernstig lichamelijk letsel of de dood ten gevolge heeft, moet de werkgever hiervan onverwijld mededeling doen aan het districtshoofd. Onder een ongeval dat een werknemer in verband met het verrichten van arbeid overkomt, is niet begrepen een ongeval dat de werknemer overkomt op weg van huis naar zijn arbeid of terug.

2. De in het eerste lid bedoelde mededeling moet de werkgever eveneens doen indien zich in een bedrijf of een inrichting een gebeurtenis heeft voorgedaan waarbij geen slachtoffers zijn gevallen doch waarbij grote materiële schade is veroorzaakt.

3. De in het eerste lid bedoelde ongevallen, overige ongevallen welke enig lichamelijk letsel ten gevolge hebben gehad, alsmede de in het tweede lid bedoelde gebeurtenissen moet de werkgever vermelden in een register, dat in het bedrijf of in de inrichting aanwezig moet zijn.

4. Indien redelijkerwijs het vermoeden bestaat dat een werknemer aan een beroepsziekte lijdt of zijn gezondheid op andere wijze in verband met de arbeid gevaar loopt, moet de werkgever hiervan zo spoedig mogelijk mededeling doen aan het districtshoofd.

5. Onze Minister kan met betrekking tot het in dit artikel bepaalde nadere regelen stellen.

Jaarverslag

Artikel 8

1. De werkgever moet, indien ten aanzien van zijn bedrijf of inrichting een jaarplan is voorgeschreven als bedoeld in artikel 4, derde lid, een jaarverslag opmaken met betrekking tot de veiligheid, de bescherming van de gezondheid en de maatregelen ter bevordering van het welzijn van de werknemers in dat bedrijf of die inrichting. Dit verslag moet voldoen aan het bij of krachtens dit artikel bepaalde. Het mag worden opgenomen in de gegevens, die ingevolge artikel 31b, eerste lid van de Wet op de ondernemingsraden aan de ondernemingsraad moeten worden verstrekt.

2. Het jaarverslag bevat ten minste:

- a. een beschrijving van het beleid gericht op veiligheid, gezondheid en welzijn als bedoeld in artikel 4, eerste lid, zoals dat in het afgelopen kalenderjaar is gevoerd, onder vermelding van de wijzigingen welke daarin zijn aangebracht en de redenen voor deze wijzigingen;
- b. inlichtingen over de wijze waarop uitvoering is gegeven aan het in hoofdstuk IV bepaalde omtrent de samenwerking en het overleg tussen werkgever en werknemers in het behartigen van de zorg voor de veiligheid, de gezondheid en het welzijn, en omtrent deskundige diensten;
- c. inlichtingen omtrent de wijze waarop uitvoering is gegeven aan de artikelen 6, 6a en 6b;
- d. een beschrijving van de maatregelen die getroffen zijn naar aanleiding van ongevallen of aangetoonde of vermoede beroepsziekten die zich in het bedrijf of de inrichting hebben voorgedaan onderscheidenlijk daar zijn ontstaan;
- e. een beschrijving van de maatregelen die getroffen zijn naar aanleiding van gebeurtenissen die in het bedrijf of de inrichting bijna tot een ongeval hebben geleid of waarbij grote materiële schade is ontstaan;
- f. een overzicht van de door de werknemers ingevolge artikel 10, onder e, gemelde gevaren;
- g. een vermelding van de door het districtshoofd of een andere door Onze Minister aangewezen ambtenaar krachtens deze wet gegeven aanwijzingen of gestelde eisen en de wijze waarop aan die aanwijzingen of eisen is voldaan;
- h. een cijfermatig overzicht van de ongevallen die in het bedrijf of de inrichting hebben plaatsgehad alsmede van het arbeidsverzuim als gevolg van ongevallen en ziekte benevens van de daarbij betrokken werknemers.

3. Een exemplaar van het jaarverslag moet door de werkgever zo spoedig mogelijk worden gezonden aan het districtshoofd en, voor zover de laatste zin van het eerste lid geen toepassing vindt, aan de ondernemingsraad onderscheidenlijk de Commissie of Commissies.

4. De werkgever moet ervoor zorgen dat iedere werknemer desgewenst kennis kan nemen van het jaarverslag.

5. Onze Minister kan met betrekking tot het in dit artikel bepaalde nadere regelen geven.

Voorkomen van gevaar voor andere personen dan werknemers

Artikel 9

Indien bij of in rechtstreeks verband met de arbeid die de werkgever door zijn werknemers doet verrichten, in een bedrijf of een inrichting of in de onmiddellijke omgeving daarvan enig gevaar kan ontstaan voor de veiligheid of de gezondheid van andere personen dan die werknemers, moet de werkgever doeltreffende maatregelen nemen ter voorkoming van dat gevaar.

HOOFDSTUK III. ALGEMENE VERPLICHTINGEN VAN DE WERKNEMERS

Artikel 10

Onverminderd het elders bij of krachtens deze wet bepaalde zijn de werknemers verplicht in verband met de arbeid de nodige voorzichtigheid en zorgvuldigheid in acht te nemen ter vermijding van gevaren voor de veiligheid of de gezondheid van hen zelf of van anderen dan wel met het oog op hun welzijn. Met name zijn zij verplicht om:

- a. machines, toestellen, werktuigen, gevaarlijke stoffen, transportmiddelen en andere hulpmiddelen op de juiste wijze te gebruiken;
- b. de hun ingevolge deze wet ter beschikking gestelde persoonlijke beschermingsmiddelen op de juiste wijze te gebruiken en na gebruik op de

daartoe bestemde plaats op te bergen, een en ander voor zover niet krachtens deze wet is bepaald dat werknemers niet verplicht zijn beschermingsmiddelen als vorenbedoeld te gebruiken;

c. de op werktuigen, toestellen of anderszins aangebrachte beveiligingen niet te veranderen of buiten noodzaak weg te halen en deze op de juiste wijze te gebruiken;

d. mede te werken aan het voor hen georganiseerde onderricht bedoeld in de artikelen 6, 6a en 6b;

e. de door hen opgemerkte gevaren voor de veiligheid of de gezondheid terstond ter kennis te brengen aan de werkgever of degene, die namens deze ter plaatse met de leiding is belast.

HOOFDSTUK IV. SAMENWERKING EN OVERLEG TUSSEN WERKGEVER EN WERKNEMERS, DESKUNDIGE DIENSTEN

EERSTE AFDELING. SAMENWERKING EN OVERLEG

Verplichting tot samenwerking

Artikel 11

De werkgever en de werknemers moeten samenwerken in het behartigen van de zorg voor de veiligheid, de gezondheid en het welzijn binnen het bedrijf of de inrichting.

Arbocommissie

Artikel 12

1. Ter bevordering van de in artikel 11 bedoelde samenwerking moeten in een bedrijf of een inrichting, aangewezen krachtens het tweede of het derde lid, gelet op de aard en de indeling daarvan, één of meer Commissies voor veiligheid, gezondheid en welzijn worden ingesteld, tenzij het bedrijf of de inrichting behoort tot een onderneming waarvoor een ondernemingsraad is ingesteld.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden categorieën van bedrijven en inrichtingen aangewezen, ten aanzien waarvan de in het eerste lid bedoelde verplichting geldt.

3. Het districtshoofd kan een bedrijf of een inrichting niet behorende tot een krachtens het tweede lid aangewezen categorie, afzonderlijk aanwijzen, ten aanzien waarvan de in het eerste lid bedoelde verplichting geldt. Het districtshoofd gaat tot een zodanige aanwijzing niet over dan nadat hij de werkgever en de werknemers in het bedrijf of de inrichting in de gelegenheid heeft gesteld hun mening ter zake kenbaar te maken. Een aanwijzing is met redenen omkleed en wordt bij gedagtekend schrijven ter kennis van de werkgever gebracht. De werkgever brengt de inhoud van de aanwijzing zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de werknemers.

4. Een Commissie bestaat uit vertegenwoordigers van de betrokken werknemers, die daartoe door die werknemers uit hun midden worden gekozen. Indien het bedrijf of de inrichting uit afdelingen bestaat waarin het in artikel 14 bedoelde overleg plaatsvindt, kiest iedere afdeling één persoon als haar vertegenwoordiger, en wel in die Commissie welke mede ten behoeve van de werknemers van die afdeling is ingesteld. Een Commissie kan echter geen groter aantal leden tellen dan een ondernemingsraad op grond van artikel 6, eerste lid, van de Wet op de ondernemingsraden, indien voor de betrokken werknemers een ondernemingsraad zou zijn ingesteld. Voor de toepassing van dit lid wordt een bestuurder in de zin van de Wet op de ondernemingsraden niet als werknemer beschouwd.

5. Een Commissie beraadt zich omtrent de zorg voor de veiligheid, de gezondheid en het welzijn van de werknemers in het bedrijf of de inrichting, pleegt regelmatig overleg daaromtrent met de werkgever en adviseert hem dienaangaande. Ten aanzien van een Commissie is artikel 17 van de Wet op de ondernemingsraden van overeenkomstige toepassing.

6. De werkgever behoeft de instemming van de ter zake bevoegde Commissie voor elk door hem voorgenomen besluit met betrekking tot de vaststelling, wijziging of intrekking van een regeling op het gebied van de veiligheid, de gezondheid of het welzijn in verband met de arbeid. Ten aanzien van deze verplichting is artikel 27, derde lid, van de Wet op de ondernemingsraden van overeenkomstige toepassing.

7. Indien de werkgever de instemming bedoeld in het zesde lid niet verkrijgt, kan zij zich wenden tot de bedrijfscommissie met het verzoek het besluit goed te keuren. Indien de bedrijfscommissie het besluit goedkeurt, treedt haar beslissing in de plaats van de instemming van de Commissie.

8. De bedrijfscommissie brengt haar besluit bij gedagtekend schrijven ter kennis van de werkgever. De werkgever brengt de inhoud van dit besluit zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de ter zake bevoegde Commissie.

9. Een besluit van de werkgever met betrekking tot de vaststelling, wijziging of intrekking van een regeling op het gebied van de veiligheid, de gezondheid of het welzijn in verband met de arbeid, dat genomen is zonder dat ten aanzien daarvan de vereiste instemming van de Commissie, onderscheidenlijk de goedkeuring van de bedrijfscommissie, dan wel in een bezwaarschriftprocedure als bedoeld in artikel 38, vijfde lid, de goedkeuring van Onze Minister is verkregen, is nietig. Artikel 27, vijfde lid, van de Wet op de ondernemingsraden is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat in plaats van «ondernemingsraad» en «ondernemer» wordt gelezen: «Commissie» onderscheidenlijk «werkgever» en dat de beslissing omtrent de nietigheid wordt genomen door Onze Minister. De werkgever is verplicht zich te onthouden van handelingen die strekken tot uitvoering of toepassing van een nietig besluit.

10. Ten einde leden van een Commissie in de gelegenheid te stellen hun in het vijfde lid bedoelde taak naar behoren te vervullen, moeten aan hen:

a. de mogelijkheid worden geboden in werktijd en met behoud van loon de scholing en vorming te ontvangen, die zij voor de uitoefening van hun taak redelijkerwijs nodig hebben;

b. de nodige inlichtingen worden verschaft:

1°. door de werkgever;

2°. door de in artikel 6b bedoelde mentor en door de hoofden van de in de artikelen 15, 16 en 17 bedoelde diensten onderscheidenlijk door de veiligheidskundige;

3°. door de ambtenaren, bedoeld in artikel 29;

c. in werktijd en met behoud van loon voldoende tijd en gelegenheid worden geboden voor beraad met en raadpleging van al dan niet in het bedrijf of de inrichting werkzame personen, alsmede voor kennisneming van de arbeidsomstandigheden in het bedrijf of de inrichting;

d. de mogelijkheid worden geboden de ambtenaren, bedoeld in artikel 29, tijdens hun bezoek aan het bedrijf of de inrichting te vergezellen, behoudens voor zover dezen te kennen geven dat daartegen vanwege een goede uitoefening van hun taak bezwaren bestaan;

e. de mogelijkheid worden geboden zich met de onder d bedoelde ambtenaren buiten tegenwoordigheid van anderen te onderhouden.

11. Een Commissie kan één of meer deskundigen uitnodigen tot het bijwonen van een vergadering met het oog op de behandeling van een bepaald onderwerp of tot het uitbrengen van een schriftelijk advies. Indien de deskundige hiervoor kosten in rekening brengt, behoeft de Commissie voor de uitnodiging de toestemming van de werkgever.

12. Voor de berekening van het loon, bedoeld in het tiende lid, onder a en c, is artikel 1638c van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

13. De werkgever is verplicht te zorgen dat de leden van een Commissie niet uit hoofde van hun taak in hun positie in het bedrijf of de inrichting worden benadeeld. Op het beëindigen van de dienstbetrekking van de leden van een Commissie zijn het tweede en vijfde lid van artikel 21 van de Wet op de ondernemingsraden van overeenkomstige toepassing.

14. Onze Minister kan met betrekking tot het eerste, derde tot en met vijfde en tiende lid nadere regelen stellen.

15. Uit een aanwijzing als bedoeld in het derde lid en uit een besluit van de bedrijfscommissie als bedoeld in het zevende lid vloeit geen verplichting voort zolang daartegen ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend en zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist.

Bevoegdheden ondernemingsraad

Artikel 13

1. Het in artikel 12, tiende lid, bepaalde met betrekking tot de rechten van de leden van een Commissie is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de leden van de ondernemingsraad.

2. Waar in deze wet bevoegdheden worden gegeven aan de ondernemingsraad of aan de leden van de ondernemingsraad, komen, indien de ondernemingsraad een commissie heeft ingesteld ter zake van de aangelegenheden betreffende de veiligheid, de gezondheid en het welzijn van de werknemers binnen het bedrijf of de inrichting en zijn bevoegdheden ter zake van die aangelegenheden in zijn reglement aan die commissie heeft overgedragen, die bevoegdheden toe aan die commissie onderscheidenlijk de leden van die commissie.

Werkoverleg

Artikel 14

1. Indien een bedrijf of een inrichting uit afdelingen bestaat, die als een werkeenheid kunnen worden beschouwd, moet in elk van die afdelingen, voor zover de veiligheid, de gezondheid of het welzijn van de betrokken werknemers dat vereist, regelmatig overleg worden gepleegd tussen degenen die met de leiding van die afdeling is belast en de in die afdeling werkzame personen. Het overleg mag ook plaatsvinden met personen die daartoe door de betrokken werknemers uit hun midden worden gekozen. Deze verplichting geldt ten aanzien van een bepaalde afdeling niet, indien de werkgever een Commissie heeft ingesteld die uitsluitend werkzaam is ten behoeve van de werknemers van die afdeling.

2. Aan het eerste lid wordt geacht te zijn voldaan indien de ondernemingsraad voor de afdeling een commissie heeft ingesteld, die een taak heeft welke het in het eerste lid bepaalde omvat.

TWEDE AFDELING. DESKUNDIGE DIENSTEN

Bedrijfsgezondheidsdienst

Artikel 15

1. Aan een bedrijf of een inrichting behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie moet een bedrijfsgezondheidsdienst verbonden zijn die voldoet aan het bij of krachtens deze afdeling bepaalde.

2. De Directeur-Generaal van de Arbeid kan een bedrijf of een inrichting niet behorende tot een krachtens het eerste lid aangewezen categorie afzonderlijk aanwijzen, ten aanzien waarvan de in het eerste lid gestelde verplichting geldt. Hij gaat tot een zodanige aanwijzing niet over dan nadat hij de werkgever alsmede de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid heeft gesteld hun mening ter zake kenbaar te maken. Een aanwijzing is met redenen omkleed en wordt bij gedagtekend schrijven ter kennis van de werkgever gebracht en van de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de aanwijzing zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

3. De taken van de bedrijfsgezondheidsdienst hebben ten doel het beschermen en het bevorderen van de gezondheid van de werknemers voor zover het betreft problemen die samenhangen met de verhouding waarin werknemers staan tot hun arbeid en arbeidsmilieu. Te dien einde verstrekt hij adviezen en verleent hij bijstand aan de werkgever, de werknemers en de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie. Als behorende tot die taken worden in ieder geval aangemerkt:

- a. het verrichten van geneeskundig onderzoek bij het in dienst treden van de werknemer;
- b. het verrichten van periodiek geneeskundig onderzoek van werknemers, die in verband met de uitoefening van hun werkzaamheden aan bijzonder gevaar voor hun gezondheid blootstaan;
- c. het doen van aanbevelingen tot het voorkomen van beroepsziekten;
- d. het medewerken aan het voorkomen van ongevallen;
- e. het medewerken aan revalidatie;
- f. het medewerken aan het weren en bestrijden van schadelijke invloeden, waaraan de werknemer in verband met zijn arbeid kan zijn blootgesteld, zoals schadelijke dampen, gassen, stof, schadelijk of hinderlijk geluid of andere schadelijke of hinderlijke trillingen, of schadelijke stralingen;
- g. het houden van toezicht op de omstandigheden, waaronder de arbeid wordt verricht, zoals temperatuur, vochtigheid, luchtbeweging, stof, verlichting, geluid en zindelijkheid;
- h. het houden van toezicht op schadelijke invloeden, welke de werknemer door de aard van zijn arbeid, zijn werktijden, zijn arbeidsmilieu of het arbeidstempo kan ondervinden, zoals invloeden ten gevolge van ploegenarbeid, stukwerk of het automatiseren van het productieproces;
- i. het houden van een bedrijfsgeneeskundig spreekuur;
- j. het verlenen van eerste hulp bij ongevallen en ziekte, het doen van aanbevelingen tot het organiseren van de E.H.B.O. en tot het plaatsen van het aan de eerste hulpdienst verbonden personeel, alsmede het opleiden en het instrueren van dit personeel;
- k. het verrichten van geneeskundig onderzoek van werknemers, anders dan onder a en b bedoeld;
- l. het medewerken aan het bevorderen van goede arbeidsverhoudingen in het bedrijf of de inrichting;
- m. het medewerken aan het verrichten van arbeidsanalyse;
- n. het verrichten van werkzaamheden en het bevorderen van maatregelen ter beperking van ziekteverzuim;
- o. het optreden als medisch adviseur van sociale fondsen en instellingen;
- p. het melden aan de werkgever van vermoedens omtrent het vóórkomen van beroepsziekten bij werknemers of omtrent gevaar in verband met hun arbeid.

Een afschrift van een advies, verstrekt op grond van de tweede zin aan de werkgever dan wel de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie, wordt door de bedrijfsgezondheidsdienst gezonden aan de andere partij. Indien beide Colleges ontbreken zorgt de werkgever ervoor dat de inhoud van een aan hem gericht advies zo spoedig mogelijk ter kennis van de belanghebbende werknemers wordt gebracht.

4. Een bedrijfsgezondheidsdienst moet voldoende zijn uitgerust en zijn bemand met daartoe geschikt personeel. Hij moet onder leiding staan van een arts die de daartoe vereiste geschiktheid, deskundigheid en ervaring bezit. Deze arts is verantwoordelijk voor de juiste wijze van taakvervulling van de dienst en moet rechtstreeks toegang kunnen hebben tot degene die aan het hoofd staat van het bedrijf of de inrichting waaraan de dienst verbonden is. De in de dienst werkzame artsen oefenen hun taak uit met behoud van hun medische zelfstandigheid en onafhankelijkheid ten opzichte van degene die aan het hoofd staat van vorenbedoeld bedrijf of vorenbedoelde inrichting. Op het beëindigen van de dienstbetrekking van de in de dienst werkzame artsen zijn het tweede en vijfde lid van artikel 21 van de Wet op de ondernemingsraden van overeenkomstige toepassing.

5. De in een bedrijfsgezondheidsdienst werkzame personen zijn verplicht tot geheimhouding van de medische en persoonlijke gegevens, die hun bij de uitvoering van hun taak ter kennis zijn gekomen.

6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gesteld met betrekking tot bedrijfsgezondheidsdiensten. Deze regelen kunnen onder meer betrekking hebben op:

- a. hun taak en de wijze van uitoefening daarvan;
- b. hun uitrusting en bemanning;
- c. de vereisten waaraan de in een zodanige dienst werkzame artsen en overig personeel moeten voldoen;
- d. de contacten met andere instellingen en instanties.

7. Uit een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid vloeit geen verplichting voort zolang daartegen ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend en zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist.

8. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald in welke gevallen en met inachtneming van welke voorschriften een bedrijfsgezondheidsdienst na het verlenen van eerste hulp verdere genees- en heilkundige behandeling mag toepassen ter zake van een bedrijfsongeval of een beroepsziekte. De voordracht tot een algemene maatregel als bedoeld in dit lid wordt Ons gedaan door Onze Minister en Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne te zamen.

Veiligheidsdienst, veiligheidskundige

Artikel 16

1. Aan een bedrijf of een inrichting behorend tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie moet, al naargelang deze maatregel zulks bepaalt, een veiligheidsdienst of een veiligheidskundige verbonden zijn, die voldoet aan het bij of krachtens deze afdeling bepaalde.

2. De Directeur-Generaal van de Arbeid kan een bedrijf of een inrichting niet behorend tot een krachtens het eerste lid aangewezen categorie afzonderlijk aanwijzen, waaraan, al naargelang hij zulks bepaalt, een veiligheidsdienst of een veiligheidskundige verbonden moet zijn, die voldoet aan het bij of krachtens deze afdeling bepaalde. Hij gaat tot een zodanige aanwijzing niet over dan nadat hij de werkgever alsmede de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid heeft gesteld hun mening ter zake kenbaar te maken. Een aanwijzing is met redenen omkleed en wordt bij gedagtekend schrijven ter kennis van de werkgever gebracht en van de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de aanwijzing zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

3. De taken van de veiligheidsdienst onderscheidenlijk de veiligheidskundige hebben ten doel de bevordering van de veiligheid en de hygiëne van het arbeidsmilieu. Te dien einde verstrekken zij adviezen en verlenen zij bijstand aan de werkgever, de werknemers en de ondernemingsraad on-

onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie. Een afschrift van zodanig advies, verstrekt aan de werkgever dan wel de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie, wordt door de veiligheidsdienst onderscheidenlijk de veiligheidskundige gezonden aan de andere partij. Indien beide Colleges ontbreken zorgt de werkgever ervoor dat de inhoud van een aan hem gericht advies zo spoedig mogelijk ter kennis van de belanghebbende werknemers wordt gebracht.

4. Een veiligheidsdienst moet voldoende zijn uitgerust en zijn bemand met daartoe geschikt personeel. Hij moet onder leiding staan van een veiligheidskundige die over de daartoe vereiste geschiktheid, deskundigheid en ervaring beschikt. Deze veiligheidskundige is verantwoordelijk voor de juiste wijze van taakvervulling van de dienst en moet rechtstreeks toegang kunnen hebben tot degene die aan het hoofd staat van het bedrijf of de inrichting waaraan de dienst is verbonden. De in een veiligheidsdienst werkzame veiligheidskundigen oefenen hun taak uit met behoud van hun zelfstandig oordeel op het gebied van hun deskundigheid en van hun onafhankelijkheid ten opzichte van degene die aan het hoofd staat van vorenbedoeld bedrijf of vorenbedoelde inrichting.

5. Een veiligheidskundige als bedoeld in het eerste, tweede of vierde lid moet de voor het uitoefenen van zijn taak vereiste geschiktheid, deskundigheid en ervaring bezitten en rechtstreeks toegang kunnen hebben tot degene die aan het hoofd staat van het bedrijf of de inrichting waaraan hij is verbonden. De vorenbedoelde veiligheidskundige oefent zijn taak uit met behoud van zijn zelfstandig oordeel op het gebied van zijn deskundigheid en met behoud van zijn onafhankelijkheid ten opzichte van degene die aan het hoofd staat van vorenbedoeld bedrijf of vorenbedoelde inrichting. Op het beëindigen van de dienstbetrekking van een veiligheidskundige als bedoeld in het eerste, tweede of vierde lid zijn het tweede en vijfde lid van artikel 21 van de Wet op de ondernemingsraden van overeenkomstige toepassing.

6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gesteld met betrekking tot het in dit artikel bepaalde. Deze regelen kunnen onder meer betrekking hebben op:

- a. de in het derde lid bedoelde taak en de wijze van uitoefening daarvan;
- b. de uitrusting en de bemanning van de veiligheidsdienst;
- c. de vereisten waaraan de veiligheidskundigen en het overige in een veiligheidsdienst werkzame personeel moeten voldoen;
- d. de contacten met andere instellingen en instanties.

7. Uit een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid vloeit geen verplichting voort zolang daartegen ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend en zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist.

Bedrijfsgezondheids- en veiligheidsdienst

Artikel 17

1. Indien aan een bedrijf of een inrichting zowel een bedrijfsgezondheidsdienst krachtens artikel 15 als een veiligheidsdienst onderscheidenlijk een veiligheidskundige krachtens artikel 16 verbonden moeten zijn, mogen de in die artikelen omschreven taken door één dienst vervuld worden, mits deze zodanig is georganiseerd, uitgerust en bemand en zodanig wordt geleid dat hij die taken naar behoren kan vervullen. De arts en de veiligheidskundige die binnen een zodanige dienst de leiding hebben op het gebied van de bedrijfsgezondheidszorg onderscheidenlijk het veiligheidskundig gebied moeten rechtstreeks toegang hebben tot degene die aan het hoofd staat van het bedrijf of de inrichting waaraan die dienst verbonden is.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het in het eerste lid bepaalde.

Gezamenlijke dienst

Artikel 18

1. De werkgever kan aan zijn verplichting, bedoeld in artikel 20, onder b, voldoen door gezamenlijk met één of meer andere werkgevers over te gaan tot instelling van een bedrijfsgezondheidsdienst, een veiligheidsdienst, of een dienst als bedoeld in artikel 17, dan wel door zich bij een bestaande zodanige dienst aan te sluiten, mits in ieder van de bedrijven of de inrichtingen, ten aanzien waarvan de verplichting geldt, de bedrijfsgezondheidszorg onderscheidenlijk de zorg voor de veiligheid en de hygiëne van het arbeidsmilieu alsmede het verschaffen van inlichtingen als bedoeld in artikel 12, tiende lid, onder b, 2°, door zulk een gezamenlijke dienst op voldoende wijze is verzekerd.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gesteld met betrekking tot een gezamenlijke dienst als bedoeld in het eerste lid. Deze regelen hebben in ieder geval betrekking op het beheer van een zodanige dienst en op de wijze waarop de werknemers van de daarbij aangesloten bedrijven of inrichtingen daarin zijn vertegenwoordigd.

Erkenning

Artikel 19

1. Een bedrijfsgezondheidsdienst of een veiligheidsdienst die ter voldoening aan het bij deze afdeling bepaalde aan een bedrijf of een inrichting verbonden is, dan wel een dienst als bedoeld in artikel 17, moet door Onze Minister ten behoeve van dat bedrijf of die inrichting zijn erkend.

2. Een erkenning, als bedoeld in het eerste lid, kan met een beperking ten aanzien van haar geldingsduur worden verleend.

3. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld met betrekking tot:

- a. de wijze waarop wordt beslist op de aanvraag om erkenning;
- b. de gronden waarop een erkenning dan wel de verlenging van een erkenning kan worden geweigerd. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen de overige aangelegenheden met betrekking tot een erkenning worden geregeld.

4. Een erkenning kan op een grond, als bedoeld in het derde lid, onder b, worden ingetrokken.

5. Het besluit van Onze Minister, waarbij een erkenning wordt geweigerd of wordt verleend met beperking ten aanzien van haar geldingsduur, dan wel waarbij een verleende erkenning wordt ingetrokken of niet wordt verlengd, is met redenen omkleed en wordt aan de belanghebbende bij aangezekende brief toegezonden.

DERDE AFDELING. VERPLICHTING VAN DE WERKGEVER

Artikel 20

Overeenkomstig het bij en krachtens dit hoofdstuk bepaalde:

- a. zorgt de werkgever ervoor dat in de daartoe aangewezen bedrijven of inrichtingen een Commissie of Commissies worden gevormd en bevordert hij overleg in de afdelingen;
- b. zorgt de werkgever ervoor dat aan de daartoe aangewezen bedrijven of inrichtingen een bedrijfsgezondheidsdienst of een veiligheidsdienst wordt verbonden, onderscheidenlijk dat daarin een veiligheidskundige wordt aangesteld;
- c. neemt de werkgever zodanige maatregelen en richt hij de werkzaamheden zodanig in, dat de overlegorganen en diensten onderscheidenlijk veiligheidskundige bedoeld onder a en b hun taken op de juiste wijze kunnen vervullen.

HOOFDSTUK V. BIJZONDERE VERPLICHTINGEN VAN WERKGEVER EN WERKNEMERS, VERPLICHTINGEN VAN ZELFSTANDIG WERKENDEN EN DERDEN

Regelen ter verzekering van de veiligheid, ter bescherming van de gezondheid en ter bevordering van het welzijn in verband met de arbeid

Artikel 21

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld ter verzekering van de veiligheid, ter bescherming van de gezondheid en ter bevordering van het welzijn van de werknemers in verband met de arbeid. De ontwerp-tekst van een algemene maatregel van bestuur wordt gepubliceerd in de Nederlandse Staatscourant, alvorens hij om advies wordt gezonden aan de Raad van State.

2. De in het eerste lid bedoelde regelen kunnen onder meer betrekking hebben op:

- a. de afmetingen, de inrichting en de veilige staat van gebouwen, terreinen, schepen en andere arbeidsplaatsen;
- b. verkeerswegen binnen een bedrijf of een inrichting;
- c. vluchtwegen in verband met mogelijke gevaren;
- d. de beveiliging tegen gevaar voor brand of ontploffing;
- e. de beveiliging tegen de gevaren, verbonden aan het gebruik van elektriciteit;
- f. de beveiliging tegen stralingsgevaar;
- g. de toetreding van daglicht en het uitzicht naar buiten;
- h. de beveiliging tegen gevaar van het werken onder overdruk;
- i. de verlichting;
- j. de temperatuur en het klimaat;
- k. de luchtverversing;
- l. het ontstaan en de verspreiding van gassen, dampen, nevels of stof;
- m. de zindelijkheid;
- n. het verschaffen van drinkwater of andere dranken;
- o. geluid en trillingen;
- p. dag- en nachtverblijven, schaftlokalen, schuilgelegenheden en rust-ruimten;
- q. kleding, kledingbergplaatsen, kleedruimten, toiletten en wasgelegenheden;
- r. zitgelegenheden;
- s. het gebruik van, de omgang met of de opslag van gevaarlijke stoffen;
- t. de deugdelijkheid, de opstelling, het gebruik en de beveiliging van machines, werktuigen, toestellen, gereedschappen, reservoirs, transportmiddelen en andere middelen die betrokken zijn bij of verband houden met het verrichten van arbeid;
- u. persoonlijke beschermingsmiddelen;
- v. het verschaffen van hulp bij ongevallen;
- w. de taal waarin veiligheidsaanduidingen of gebruiksaanwijzingen zijn gesteld;
- x. communicatiemogelijkheden van werknemers die geïsoleerd arbeid verrichten;
- ij. informatieverschaffing inzake doel en resultaat van de arbeid.

3. De in het eerste lid bedoelde regelen kunnen ten aanzien van alle of bepaalde arbeid alsmede in verband met onderwerpen, als bedoeld in het tweede lid, onder meer betrekking hebben op:

- a. het werktempo en de wijze waarop voor het overige de arbeid wordt verricht;
- b. de inhoud en organisatie van de arbeid alsmede de ergonomische aspecten van de arbeid en de overige arbeidsomstandigheden;
- c. de ergonomische vereisten waaraan werktuigen, machines, toestellen en andere hulpmiddelen bij de arbeid moeten voldoen;

- d. het beperken van de gevolgen van brand, van ontploffing, van straling en van verspreiding van gassen, dampen, nevels of stof;
 - e. de lichamelijke of geestelijke geschiktheid, ervaring, deskundigheid en leeftijd van personen;
 - f. het bij de arbeid uitoefenen van deskundig toezicht, de aanwezigheid daarbij van deskundige hulp en de taak van de met zodanig toezicht of zodanige hulp belaste personen;
 - g. vereisten waaraan moet zijn voldaan bij het verrichten van arbeid;
 - h. het verrichten van onderzoeken, beproevingen of metingen, het uitreiken van bewijsstukken omtrent het resultaat daarvan en het daarvoor aanwijzen of erkennen van diensten, instellingen, ondernemingen of personen;
 - i. de aanwezigheid van bewijsstukken;
 - j. het registreren, melden en bewaren van gegevens;
 - k. het bij zich dragen van een middel tot herkenning van aan de arbeid verbonden gevaren;
 - l. de aanwezigheid van instructies, gebruiksaanwijzingen en waarschuwingen;
 - m. de wijze van verpakking en kenmerking van voorwerpen of stoffen;
 - n. de duur van de arbeid in verband met de daaraan verbonden gevaren;
 - o. het verschuldigd zijn van de kosten als gevolg van de toepassing van het krachtens dit lid bepaalde.
4. De in het eerste lid bedoelde regelen kunnen inhouden:
- a. een verbod om bepaalde bij die maatregelen omschreven arbeid te verrichten of te doen verrichten waaraan bijzondere gevaren voor de veiligheid of de gezondheid zijn verbonden;
 - b. een verbod om bepaalde bij die maatregel omschreven arbeid te verrichten of te doen verrichten, indien met betrekking tot die arbeid niet aan de *bij of krachtens die maatregel vastgestelde voorwaarden of voorschriften* is voldaan.
5. Regelen als bedoeld in het eerste lid ter voorkoming of bestrijding van silicose of andere stoflongziekten danwel andere ziekten die het gevolg kunnen zijn van het inademen van stofdeeltjes, kunnen mede strekken tot bescherming van de gezondheid van anderen dan werknemers en kunnen mede betrekking hebben op het voorhanden hebben van stoffen of voorwerpen.

Geneeskundig onderzoek

Artikel 22

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat arbeid of bepaalde bij of krachtens die algemene maatregel omschreven arbeid dan wel arbeid onder bepaalde omstandigheden door werknemers of bepaalde groepen van werknemers slechts mag worden verricht nadat zij geneeskundig zijn onderzocht. De algemene maatregel kan bepalen dat dit geneeskundig onderzoek na de tewerkstelling bij tussenpozen moet worden herhaald en om bijzondere redenen ook na beëindiging van de arbeid moet worden voortgezet.
2. De algemene maatregel kan het verrichten van arbeid in het algemeen of van arbeid, als bedoeld in het eerste lid, door werknemers beneden de leeftijd van 18 jaar afhankelijk stellen van het resultaat van het geneeskundig onderzoek.
3. De algemene maatregel kan het verrichten van arbeid, als bedoeld in het eerste lid, door werknemers van 18 jaar of ouder slechts afhankelijk stellen van het resultaat van het geneeskundig onderzoek voor zover die arbeid bijzondere gevaren medebrengt voor het leven of de gezondheid van henzelf of van andere personen of voor zover dit om andere bijzondere redenen geboden is.
4. De medisch adviseur bij de Arbeidsinspectie is bevoegd te eisen dat door hem te bepalen groepen van werknemers geneeskundig worden on-

derzocht indien hij, gelet op de aard van de arbeid en de omstandigheden waaronder deze wordt verricht, van mening is dat dit onderzoek in het belang van de gezondheid van de betrokken werknemers of om andere bijzondere redenen noodzakelijk is.

5. Het districtshoofd is bevoegd te eisen dat een werknemer geneeskundig wordt onderzocht indien hij, gehoord een geneeskundig inspecteur van de arbeid en gelet op de aard van de arbeid of de omstandigheden waaronder deze wordt verricht, van mening is dat dit onderzoek in het belang van de gezondheid van de betrokken werknemer of van andere personen noodzakelijk is.

6. Hetgeen in het tweede en derde lid is bepaald met betrekking tot het resultaat van het aldaar bedoelde geneeskundig onderzoek, is van overeenkomstige toepassing op het resultaat van het in het vierde en vijfde lid bedoelde geneeskundig onderzoek.

7. De kosten van een geneeskundig onderzoek, als bedoeld in het eerste, vierde en vijfde lid, komen ten laste van de werkgever voor wie de onderzochte persoon arbeid verricht of gaat verrichten, onderscheidenlijk heeft verricht, tenzij bij algemene maatregel van bestuur anders is bepaald.

8. Met betrekking tot het in dit artikel bedoelde geneeskundig onderzoek en de wijze waarop de uitslag daarvan wordt verwerkt en aan belanghebbenden ter kennis wordt gebracht worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regelen gesteld. Deze hebben in ieder geval betrekking op de gevallen waarin en de wijze waarop de belanghebbende, die een geneeskundig onderzoek heeft ondergaan, een verzoek tot herkeuring kan doen.

9. Met betrekking tot het in dit artikel bedoelde geneeskundig onderzoek kan een eis worden gesteld ten aanzien van:

- a. de wijze waarop en de termijn waarbinnen dit onderzoek moet worden verricht;
- b. de persoon of personen door wie of onder wier leiding dit onderzoek moet worden gedaan.

10. Tot het stellen van een eis als bedoeld in het negende lid zijn bevoegd:

- a. het districtshoofd, gehoord een geneeskundig inspecteur van de arbeid;
- b. de medisch adviseur bij de Arbeidsinspectie.

Verplichting van werkgever en werknemers

Artikel 23

1. De werkgever en de werknemers zijn verplicht tot naleving van de voorschriften of verboden welke bij of krachtens de in dit hoofdstuk bedoelde algemene maatregelen van bestuur zijn vastgesteld voor zover en op de wijze als bij ieder dezer maatregelen is bepaald.

2. De werkgever is verplicht tot naleving van eisen als bedoeld in artikel 22, vierde, vijfde en negende lid.

3. Een eis als bedoeld in artikel 22, vierde, vijfde en negende lid, is met redenen omkleed en wordt bij gedagtekend schrijven ter kennis gebracht van de werkgever, van de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, van de belanghebbende werknemers.

Verplichting van zelfstandig werkenden

Artikel 24

Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat daarbij aangewezen voorschriften, gegeven krachtens artikel 21 of 22, voor zover zij betrekking hebben op bij of krachtens die maatregel omschreven arbeid of op

arbeid onder bij of krachtens die maatregel omschreven omstandigheden, wanneer aan die arbeid bijzondere gevaren voor de veiligheid of de gezondheid zijn verbonden, mede moeten worden nageleefd door personen die deze arbeid verrichten zonder werkgever of werknemer te zijn in de zin van deze wet. Regelen als bedoeld in artikel 21, vijfde lid, kunnen zich mede richten tot personen die niet werkgever of werknemer in de zin van deze wet zijn.

Verplichtingen van derden

Artikel 25

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat de verplichting tot naleving van daarbij aangewezen zich tot de werkgever richtende voorschriften, vastgesteld krachtens artikel 21, in de gevallen bij die maatregel omschreven rust op een ander dan de werkgever. Aangewezen kunnen worden de eigenaar of beheerder dan wel degene die kan beslissen over het onderhoud van:

- a. schepen, vaartuigen of andere vervoermiddelen;
- b. gebouwen, inrichtingen, installaties, terreinen of andere ruimten;
- c. gereedschappen, installaties, machines, werktuigen of andere hulpmiddelen bij de arbeid,

een en ander zoals zo nodig nader bij die maatregel bepaald. Een aanwijzing brengt geen wijziging in de burgerrechtelijke verplichtingen van de werkgever jegens de werknemer met betrekking tot zaken als bedoeld onder a tot en met c.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het degene op wie krachtens een maatregel als bedoeld in het eerste lid een verplichting is gelegd, verboden is aan een werkgever:

- a. toestemming te geven op, aan of in zaken als bedoeld in het eerste lid, onder a of b, door werknemers arbeid te doen verrichten;
- b. zaken als bedoeld in het eerste lid, onder c, voor het doen verrichten van arbeid door werknemers ter beschikking te doen stellen, indien niet bij die maatregel omschreven bewijsstukken met betrekking tot die zaken aanwezig zijn,

een en ander zoals zo nodig bij of krachtens die maatregel nader bepaald.

HOOFDSTUK VI. BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 26

Indien twee of meer personen, zonder werknemer te zijn, gezamenlijk arbeid verrichten, waarop de krachtens artikel 21 gegeven voorschriften of gestelde verboden betrekking hebben, worden zij voor de toepassing van de artikelen 23, 29, derde lid, laatste zin, 30 en 33 ten aanzien van die voorschriften of verboden als werkgever en werknemer beschouwd, tenzij één van hen kennelijk met de leiding is belast, in welk geval deze als werkgever en de overigen als werknemer worden beschouwd.

Artikel 27

1. Indien in een bedrijf of een inrichting meerdere werkgevers arbeid doen verrichten, moeten zij onderling op doelmatige wijze samenwerken ten einde de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde te verzekeren.

2. Alvorens werkzaamheden behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie aanvangen moeten de werkgevers ervoor zorgen dat schriftelijk is vastgelegd op welke wijze zal worden samengewerkt, welke voorzieningen daarbij zullen worden getroffen en op welke wijze op die voorzieningen toezicht zal worden uitgeoefend.

3. Onze Minister kan met betrekking tot het in het tweede lid bepaalde nadere regelen stellen.

Artikel 28

Indien de werkgever werknemers opdraagt taken uit te oefenen, voortvloeiende uit zijn zorg voor de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde, moet hij ervoor zorgen dat:

- a. aan deze werknemers de bevoegdheden en middelen worden verleend die nodig zijn voor een goede uitoefening van die taken;
- b. slechts één werknemer wordt belast met eenzelfde taak als vorenbedoeld.

De opdracht moet de taken nauwkeurig omschrijven. Zij moet in een geschrift zijn neergelegd, onder vermelding van de naam van de werknemer.

HOOFDSTUK VII. TOEZICHT EN AMBTELIJKE BEVELEN

Arbeidsinspectie en voor een bijzondere taak aangewezen ambtenaren

Artikel 29

1. De ambtenaren der Arbeidsinspectie door Onze Minister aangewezen krachtens artikel 77 der Arbeidswet 1919, zijn in het door hem aangewezen ambtsgebied belast met de handhaving van het bij of krachtens deze wet bepaalde en de medewerking aan de uitvoering daarvan.

2. Onze Minister kan met betrekking tot door hem aangewezen categorieën van arbeid de handhaving van het bij of krachtens deze wet bepaalde en de medewerking aan de uitvoering ervan opdragen of mede opdragen aan andere dan in het eerste lid bedoelde ambtenaren. Indien de opdracht wordt verleend aan ambtenaren ressorterende onder het departement van een andere dan Onze Minister, wordt het desbetreffende besluit genomen door Onze Minister en Onze Minister wie het mede aangaat te zamen.

3. De in dit artikel bedoelde ambtenaren zijn bevoegd alle bedrijven, inrichtingen en andere plaatsen – met uitzondering van woningen – te betreden en alle onderzoeken en handelingen te verrichten, een en ander voor zover zulks noodzakelijk is voor de juiste vervulling van hun in dit artikel bedoelde taak. De in de vorige zin bedoelde onderzoeken en handelingen omvatten met name:

- a. het verrichten van beproevingen en metingen;
- b. het maken van tekeningen en fotografische opnamen;
- c. het nemen van monsters van stoffen of voorwerpen;
- d. het voor nader onderzoek medenemen van voorwerpen of gedeelten daarvan.

Bij gebruikmaking van hun onder c en d vermelde bevoegdheid verstrekt de ambtenaar desgevraagd aan de werkgever onderscheidenlijk de natuurlijke of rechtspersoon bedoeld in de artikelen 24 en 25, een deugdelijk bewijsstuk van de door hem verrichte handeling.

4. De in dit artikel bedoelde ambtenaren zijn voorts bevoegd te allen tijde ter zake van een ongeval een onderzoek in te stellen.

5. De in dit artikel bedoelde ambtenaren maken een rapport op naar aanleiding van een onderzoek als bedoeld in het derde en vierde lid en zenden dit aan de werkgever en aan de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie.

Verplichting tot verstrekken van inlichtingen

Artikel 30

1. De werkgever en de werknemers alsmede de in artikel 24 en 25 bedoelde natuurlijke of rechtspersonen zijn verplicht aan de in artikel 29 bedoelde ambtenaren alle door hen verlangde gegevens en inlichtingen te verstrekken met betrekking tot de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde. Desverlangd moeten deze gegevens en inlichtingen schriftelijk binnen een door deze ambtenaren gestelde termijn worden verstrekt.

2. De werkgever alsmede de in artikel 24 en 25 bedoelde natuurlijke of rechtspersonen zijn verplicht om aan de in artikel 29 bedoelde ambtenaren in het belang van de vervulling van hun taak gelegenheid te geven de daar bedoelde onderzoekingen en handelingen te verrichten en hun daarbij alle hulp te verlenen, welke deze ambtenaren redelijkerwijs kunnen verlangen.

Geheimhouding

Artikel 31

1. De in artikel 29 bedoelde ambtenaren zijn verplicht tot geheimhouding van alle zaken- en bedrijfsgeheimen waarvan zij in hun hoedanigheid kennis nemen, voor zover deze geheimhouding niet in strijd is met de bepalingen van deze of een andere wet.

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn, behoudens tegenover hen aan wier gezag zij uit kracht van hun ambt zijn onderworpen, verplicht tot geheimhouding van de namen der personen door wie een klacht is ingediend of aangifte is gedaan van een overtreding van het bij of krachtens deze wet bepaalde, behoudens wanneer deze personen hun schriftelijk hebben verklaard tegen de mededeling van hun namen geen bezwaar te hebben.

3. De in artikel 5, negende lid, bedoelde ambtenaren en gezagsdragers zijn verplicht tot geheimhouding van alle zaken- en bedrijfsgeheimen welke hun uit de arbeidsveiligheidsrapporten alsmede uit de wijzigingen en aanvullingen daarvan bekend worden, voor zover deze geheimhouding niet in strijd is met de bepalingen van deze of een andere wet.

4. De leden van een Commissie of Districtscommissie zijn verplicht tot geheimhouding van alle zaken- en bedrijfsgeheimen waarvan zij in hun hoedanigheid kennis nemen, voor zover deze geheimhouding niet in strijd is met de bepalingen van deze of een andere wet.

Aanwijzing

Artikel 32

1. Indien het districtshoofd van oordeel is, dat een of meer van de in het zesde of zevende lid bedoelde bepalingen niet of in onvoldoende mate of op onjuiste wijze worden nageleefd, is hij bevoegd de werkgever een aanwijzing te geven. Hij gaat hiertoe in de gevallen, bedoeld in het zevende lid, niet over dan nadat hem hiertoe een verzoek is gedaan overeenkomstig artikel 36. Hij geeft bovendien geen aanwijzing dan na de werkgever en de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord. Indien beide colleges ontbreken, stelt de werkgever de belanghebbende werknemers zo spoedig mogelijk op de hoogte van het voornemen van het districtshoofd tot het geven van een aanwijzing.

2. In de aanwijzing geeft het districtshoofd met redenen omkleed aan op welke punten het bij of krachtens deze wet bepaalde naar zijn oordeel niet of in onvoldoende mate of op onjuiste wijze wordt nageleefd, benevens de maatregelen welke naar zijn oordeel noodzakelijk zijn om daaraan te voldoen. De aanwijzing wordt door hem bij gedagtekend schrijven ter kennis gebracht van de werkgever en van de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de aanwijzing zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

3. Een aanwijzing bevat de termijn waarbinnen eraan moet zijn voldaan.

4. De werkgever is verplicht aan de aanwijzing te voldoen. De werknemers zijn verplicht aan de aanwijzing te voldoen voor zover deze betrekking heeft op een verplichting die bij of krachtens deze wet aan werknemers is opgelegd. De werkgever draagt zorg dat de werknemers van de op hen rustende verplichting zo spoedig mogelijk in kennis worden gesteld.

5. De verplichting bedoeld in het vierde lid geldt niet zolang daartegen ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend en zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist.

6. Een aanwijzing kan strekken ter naleving van het bepaalde bij of krachtens:

a. artikel 2, voor zover zulks bij de krachtens dat artikel gestelde regelen is bepaald;

b. artikel 3, eerste lid, onder a tot en met e, g en h;

c. artikel 4, eerste tot en met vijfde lid;

d. artikel 6;

e. artikel 6a;

f. artikel 6b, eerst tot en met vierde lid;

g. artikel 8;

h. artikel 10, onder a tot en met e;

i. artikel 12, eerste lid, vierde tot en met zesde lid, achtste lid, tweede zin, negende lid, derde zin, tiende, elfde en dertiende lid;

j. artikel 14, eerste lid;

k. artikel 20, onder c;

l. artikel 21, voor zover zulks bij de krachtens dat artikel gestelde regelen is bepaald;

m. artikel 27;

n. artikel 28;

7. Een aanwijzing kan voorts strekken ter naleving van:

a. artikel 3, eerste lid, onder f en i, en tweede lid;

b. artikel 11.

Eis tot naleving

Artikel 33

1. Het districtshoofd of een andere door Onze Minister aangewezen ambtenaar kan aan een werkgever een eis stellen betreffende de wijze waarop één of meer regelen, gesteld krachtens artikel 2 of 21, moeten worden nageleefd, voor zover zulks bij die regelen is bepaald.

2. Een ambtenaar als bedoeld in het eerste lid kan een onder zijn gezag werkzame ambtenaar machtigen tot het stellen van eisen.

3. Een eis vermeldt van welke regelen hij de wijze van naleving bepaalt, is met redenen omkleed en bevat de termijn waarbinnen eraan moet zijn voldaan.

4. De eis wordt door de ambtenaar bij gedagtekend schrijven ter kennis gebracht van de werkgever en van de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de eis zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

5. De werkgever is verplicht aan de eis te voldoen. De werknemers zijn verplicht aan de eis te voldoen, voor zover zulks bij de eis is bepaald. De werkgever draagt zorg dat de werknemers van de op hen rustende verplichting zo spoedig mogelijk in kennis worden gesteld.

6. De in het vijfde lid bedoelde verplichting geldt niet zolang tegen de eis ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend en zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist.

7. Indien naleving van de eis in verband met gevaar voor de veiligheid of de gezondheid redelijkerwijs geen uitstel kan lijden, kan de ambtenaar bepalen dat het zesde lid niet van toepassing is. Van het schrijven dat de eis bevat, wordt onverwijld een afschrift gezonden aan de griffie van de rechtbank van het arrondissement waarbinnen het bedrijf of de inrichting, waarop de eis betrekking heeft, is gelegen.

8. De president van de rechtbank bedoeld in het zevende lid, kan op verzoek van de werkgever, na deze, de betrokken ambtenaar alsmede de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord, de beschikking, houdende toepassing van het zevende lid, buiten werking stellen. Hij omkleedt zijn be-

slissing met redenen en zendt afschrift daarvan aan de werkgever en de ambtenaar. De werkgever brengt de inhoud van de beschikking zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, van de belanghebbende werknemers. Tegen de beslissing van de president van de rechtbank staat geen voorziening open behalve beroep in cassatie in het belang der wet.

9. Voor de toepassing van de vorige leden worden met een werkgever gelijkgesteld:

- a. de in artikel 24 bedoelde personen, voor zover het betreft de daar bedoelde voorschriften;
- b. de in artikel 25 bedoelde natuurlijke of rechtspersonen, voor zover het betreft de krachtens dat artikel omschreven verplichtingen.

Stillegging van het werk

Artikel 34

1. Het districtshoofd of een andere, door Onze Minister aangewezen ambtenaar is bevoegd mondeling of bij gedagtekend schrijven te bevelen, dat personen niet mogen blijven in door hem aangewezen plaatsen, of dat door hem aangewezen werkzaamheden worden gestaakt dan wel niet mogen worden aangevangen, indien naar zijn redelijk oordeel dat verblijf of die werkzaamheden ernstig gevaar opleveren voor personen.

2. Een ambtenaar, als bedoeld in het eerste lid, kan een onder zijn gezag werkzame ambtenaar machtigen tot het mondeling geven van bevelen als daar bedoeld. Een mondeling bevel wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk aan de werkgever bevestigd.

3. Een bevel, als bedoeld in het eerste lid, geldt niet langer dan gedurende zeven dagen, tenzij het is bekrachtigd door de president van de rechtbank van het arrondissement, binnen hetwelk de in het eerste lid bedoelde plaatsen zijn gelegen of de daar bedoelde werkzaamheden zijn of zouden worden verricht, in welk geval het blijft gelden totdat het overeenkomstig het bepaalde in het zesde lid is ingetrokken. Het verzoek om bekrachtiging moet door de ambtenaar die het bevel gaf, binnen drie dagen nadat het is uitgevaardigd bij de griffie van de arrondissementsrechtbank zijn ingediend. De president van de arrondissementsrechtbank geeft binnen drie dagen, na de werkgever, degene tot wie het bevel is gericht, de ambtenaar die het bevel gaf en de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord, zijn met redenen omklede beschikking, waarvan onverwijld aan die werkgever, aan degene tot wie het bevel is gericht en aan die ambtenaar per aangetekende brief een afschrift wordt gezonden. Bij weigering van de bekrachtiging kan de president tevens het bevel buiten werking stellen. Tegen zijn beslissing staat geen voorziening open behalve beroep in cassatie in het belang der wet.

4. De president der arrondissementsrechtbank is niet gebonden aan de in het derde lid genoemde termijn van drie dagen in de gevallen, waarin hij voor het geven van zijn beslissing een langere termijn nodig acht. In zodanig geval blijft het bevel bedoeld in het eerste lid evenveel langer gelden dan zeven dagen. De president geeft van het langer gelden van het bevel kennis aan het districtshoofd en aan de werkgever.

5. De bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, geldt mede in die gevallen, waarin op grond van het bepaalde in artikel 33, zesde lid, aan een gestelde eis nog geen uitvoering behoeft te worden gegeven.

6. Zodra naar het oordeel van de ambtenaar, die een bevel als bedoeld in het eerste lid gaf, geen ernstig gevaar meer aanwezig is, trekt hij het bevel in.

7. Degene, die een bevel als bedoeld in het eerste lid gegeven heeft, is bevoegd met betrekking tot dit bevel de nodige maatregelen te treffen, de nodige aanwijzingen te geven en de hulp van de sterke arm in te roepen. De

maatregelen en aanwijzingen kunnen onder meer betrekking hebben op het verzegelen van werktuigen, toestellen, gereedschappen en dergelijke, of onderdelen daarvan.

8. De werkgever brengt de inhoud van een bevel als bedoeld in het eerste lid, alsmede van een beschikking als bedoeld in het derde lid, derde zin, zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, van de belanghebbende werknemers.

9. Ieder wie zulks aangaat, is verplicht zich te gedragen overeenkomstig een bevel, als bedoeld in het eerste lid, en een aanwijzing, als bedoeld in het zevende lid.

Werkonderbreking

Artikel 34a

Een werknemer is bevoegd het werk te onderbreken en de onderbreking voort te zetten, indien en zolang naar zijn redelijk oordeel gevaar voor personen als bedoeld in artikel 34, eerste lid, aanwezig is en naar zijn redelijk oordeel het gevaar zo onmiddellijk dreigt dat de Arbeidsinspectie niet tijdig kan optreden. Voor de duur van de onderbreking behoudt de werknemer zijn aanspraak op het naar tijdruimte vastgesteld loon. Degene die stelt dat de werknemer de aanwezigheid van onmiddellijk dreigend gevaar als bedoeld in de eerste zin op grond van de feiten waarop hij zich beroept, niet naar zijn redelijk oordeel mocht aannemen, moet dit bewijzen. Indien de onderbreking van het werk geschiedt buiten weten van de werkgever, onderscheidenlijk de bij de arbeid betrokken leidinggevende persoon, moet de werknemer de onderbreking terstond bij deze melden. Indien de onderbreking van het werk ter kennis wordt gebracht van de ingevolge artikel 34, eerste of tweede lid, bevoegde ambtenaar, geeft deze een bevel krachtens het eerste lid van dat artikel of verklaart hij, zo nodig onder het stellen van een eis als bedoeld in artikel 33, dat de arbeid kan worden verricht. Door de beschikking van de ambtenaar eindigt de bevoegdheid van de werknemer de werkonderbreking voort te zetten.

Ongeldigverklaring bewijsstukken

Artikel 35

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald in welke gevallen het districtshoofd alsmede een andere onder diens gezag werkzame en door hem daartoe gemachtigde ambtenaar bewijsstukken als bedoeld in artikel 21, derde lid, onder i, of 25, tweede lid, ongeldig kan verklaren en daarop een desbetreffende aantekening kan plaatsen. Bij de maatregel wordt tevens bepaald welke bevelen de ambtenaar voor een juiste vervulling van deze taak kan geven aan de werkgever onderscheidenlijk de natuurlijke of rechtspersoon, bedoeld in laatstgenoemd artikellid.

2. Een ongeldigverklaring is met redenen omkleed en wordt door de ambtenaar bij gedagtekend schrijven ter kennis gebracht van de werkgever onderscheidenlijk van de natuurlijke of rechtspersonen als bedoeld in artikel 25 en van de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de ongeldigverklaring zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

3. Degene aan wie een bevel als bedoeld in het eerste lid, tweede zin, is gegeven, is verplicht daaraan te voldoen. De ambtenaar kan ter uitvoering van een zodanig bevel de hulp inroepen van de sterke arm.

Verzoek om wetstoepassing

Artikel 36

1. Indien tussen de werkgever en werknemers meningsverschil bestaat omtrent de naleving van een of meer van de bij of krachtens deze wet gestelde regelen dan wel omtrent de aanwezigheid van ernstig gevaar voor personen als bedoeld in artikel 34, eerste lid, kunnen de werkgever alsmede de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, een meerderheid van de belanghebbende werknemers het districtshoofd verzoeken toepassing te geven aan artikel 32, 33 of 34. Bovendien kan de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, een meerderheid van de belanghebbende werknemers de Directeur-Generaal van de Arbeid verzoeken toepassing te geven aan artikel 5, tweede lid, artikel 15, tweede lid, of artikel 16, tweede lid. Bij het ontbreken van een ondernemingsraad onderscheidenlijk een ter zake bevoegde Commissie kan mede een verzoek als bedoeld in de eerste en tweede zin worden gedaan door een vereniging van werknemers, die krachtens haar statuten ten doel heeft de belangen van haar leden als werknemers te behartigen en als zodanig in de betrokken onderneming of bedrijfstak werkzaam is en in het bezit is van volledige rechtsbevoegdheid. Het verzoek moet schriftelijk, gedagtekend en met redenen omkleed worden ingediend. De werkgever zendt zo spoedig mogelijk een afschrift van zijn verzoek aan de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van zijn verzoek zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers. Andere verzoekers dan de werkgever zenden zo spoedig mogelijk een afschrift van het verzoek aan de werkgever.

2. Het districtshoofd onderscheidenlijk de Directeur-Generaal van de Arbeid beslist zo spoedig mogelijk op het verzoek na een onderzoek waarbij de verzoeker of verzoekster, de werkgever alsmede de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid worden gesteld hun mening te kennen te geven.

3. Indien het districtshoofd onderscheidenlijk de Directeur-Generaal van de Arbeid van oordeel is dat er geen aanleiding is aan het verzoek te voldoen, deelt hij dit schriftelijk, gedagtekend en met redenen omkleed mede aan de werkgever en de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie, alsmede aan de vereniging, bedoeld in de derde zin van het eerste lid, indien deze verzoekster is. Indien de ondernemingsraad en de ter zake bevoegde Commissie ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de beschikking zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

HOOFDSTUK VIII. VRIJSTELLINGEN, ONTHEFFINGEN EN BEROEP

Artikel 37

1. Onze Minister kan, gehoord de Arbeidsraad, met betrekking tot categorieën van bedrijven of inrichtingen vrijstelling verlenen van de voorschriften welke bij of krachtens de hoofdstukken IV en V zijn vastgesteld.

2. Het districtshoofd kan met betrekking tot een individueel bedrijf of inrichting ontheffing verlenen van de in het eerste lid bedoelde voorschriften.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld inzake het verlenen van vrijstellingen of ontheffingen als bedoeld in het eerste onderscheidenlijk tweede lid.

4. Een vrijstelling of een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend.

5. Aan een vrijstelling of een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

6. Een vrijstelling, onderscheidenlijk ontheffing, kan worden ingetrokken wanneer:

- a. een of meer der redenen waarom zij is verleend is of zijn vervallen;
- b. een of meer van de daaraan verbonden voorschriften niet wordt of worden nageleefd;
- c. zich na de verlening zodanige feiten of omstandigheden voordoen dat, indien deze ten tijde van de verlening bekend waren geweest, de vrijstelling of ontheffing niet of niet in die vorm zou zijn verleend.

7. De werkgever zendt zo spoedig mogelijk een afschrift van zijn verzoek om ontheffing aan de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie. Indien beide colleges ontbreken brengt de werkgever de inhoud van zijn verzoek zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers.

8. Voordat het districtshoofd een beschikking inzake een ontheffing neemt, stelt hij de werkgever alsmede de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers in de gelegenheid te worden gehoord.

9. Een vrijstelling wordt in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt. Een beschikking inzake een ontheffing wordt bij gedagtekend schrijven ter kennis gebracht van de werkgever en van de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie. Indien beide colleges ontbreken, brengt de werkgever de inhoud van de beschikking zo spoedig mogelijk bij gedagtekend schrijven ter kennis van de belanghebbende werknemers. Een beschikking inzake een ontheffing is met redenen omkleed.

10. Een beschikking inzake een ontheffing werkt niet zolang daartegen ingevolge artikel 38 een bezwaarschrift kan worden ingediend of zolang omtrent een zodanig bezwaarschrift niet is beslist.

Artikel 38

1. Tegen een aanwijzing als bedoeld in artikel 5, tweede lid, 12, derde lid, 15, tweede lid, 16, tweede lid, of 32, eerste lid, kan binnen 30 dagen na de dagtekening daarvan een bezwaarschrift worden ingediend bij Onze Minister.

2. Tegen een eis als bedoeld in artikel 5, tiende en elfde lid, of 33, eerste lid, kan binnen 30 dagen na de dagtekening daarvan een bezwaarschrift worden ingediend bij Onze Minister.

3. Tegen een ongeldigverklaring als bedoeld in artikel 35, eerste lid, kan binnen 30 dagen na de dagtekening daarvan een bezwaarschrift worden ingediend bij Onze Minister.

4. Tegen een beslissing als bedoeld in artikel 36, derde lid, dan wel tegen een beschikking inzake een ontheffing als bedoeld in artikel 37, kan binnen 30 dagen na de dagtekening daarvan een bezwaarschrift worden ingediend bij Onze Minister.

5. Tegen een besluit van de bedrijfscommissie als bedoeld in artikel 12, zevende lid, kan binnen 30 dagen na de dagtekening daarvan een bezwaarschrift worden ingediend bij Onze Minister.

6. Een bezwaarschrift tegen de beschikking van het districtshoofd moet door diens tussenkomst worden ingediend.

7. Een bezwaarschrift is met redenen omkleed en gaat vergezeld van een afschrift van de aangevochten beschikking. Een bezwaarschrift kan worden ingediend door de werkgever alsmede door de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, behalve in het geval dat een eis als bedoeld in artikel 5, tiende en elfde lid, is gesteld, door de meerderheid van de belanghebbende werknemers en een vereniging van werknemers die krachtens haar statuten ten doel heeft de belangen van haar leden als werknemers te behartigen en als zodanig in de betrokken onderneming of bedrijfstak werkzaam is en in het bezit is van volledige rechtsbevoegdheid.

8. Voor de toepassing van het eerste tot en met vierde lid geldt als dagtekening:

- a. voor de werkgever en de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie: de dag waarop de aangevochten beschikking door de ambtenaar die deze heeft genomen, te hunner kennis is gebracht;
- b. voor de meerderheid der belanghebbende werknemers en de vereniging bedoeld in de tweede zin van het zevende lid: de dag waarop de inhoud van de aangevochten beschikking door de werkgever ter kennis is gebracht van de belanghebbende werknemers.

Voor de toepassing van het vijfde lid geldt als dagtekening de dag waarop het aangevochten besluit door de bedrijfscommissie ter kennis is gebracht van de werkgever, onderscheidenlijk de inhoud van het aangevochten besluit door de werkgever ter kennis is gebracht van de ter zake bevoegde Commissie.

9. Omtrent een bezwaarschrift ingediend overeenkomstig dit artikel wint Onze Minister het advies in van de Raad. Voordat de Raad zijn advies uitbrengt, stelt hij de indiener of indienerster en, indien zij geen indiener zijn, de werkgever, de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie, of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers, alsmede degene die de aangevochten beslissing heeft genomen, in de gelegenheid te worden gehoord.

10. Onze Minister neemt zijn beslissing, gelet op het advies van de Raad, zo spoedig mogelijk en omkleedt deze met redenen. Behalve ingeval Onze Minister het bezwaarschrift niet-ontvankelijk verklaart, treedt zijn beslissing in de plaats van de beschikking onderscheidenlijk het besluit waartegen het bezwaarschrift was ingediend. Voor zover de inhoud van de beschikking onderscheidenlijk het besluit waartegen het bezwaarschrift was ingediend, wordt gehandhaafd, maakt deze deel uit van de beslissing van Onze Minister. Indien laatstbedoelde beslissing een aanwijzing of eis inhoudt, zijn de werkgever en de werknemers, al naar gelang tot wie deze beslissing zich richt, verplicht aan de aanwijzing of eis te voldoen. Afschriften van de beslissing worden gezonden aan degene die het bezwaarschrift heeft ingediend, aan degene die de aangevochten beschikking onderscheidenlijk het aangevochten besluit heeft genomen, alsmede, indien zij geen indiener zijn, aan de werkgever, de ondernemingsraad onderscheidenlijk de ter zake bevoegde Commissie of, bij het ontbreken van beide colleges, de belanghebbende werknemers.

11. Voor de toepassing van dit artikel wordt met een werkgever gelijk gesteld een natuurlijke of rechtspersoon:

- a. als bedoeld in artikel 33, tiende lid, voor zover aan hem een eis is gesteld als in dat artikel bedoeld;
- b. als bedoeld in artikel 25, tweede lid, voor zover zich tot hem een ongeldigverklaring richt als bedoeld in artikel 35, eerste lid.

HOOFDSTUK IX. ADVIESCOLLEGES

Arbeidsraad

Artikel 39

1. Er is een Arbeidsraad welke werkzaam is op het gebied van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid.

2. Onze Minister regelt de samenstelling van de Raad, benoemt zijn voorzitter, tevens lid, en voorziet in het secretariaat. De Directeur-Generaal van de Arbeid, de Directeur-Generaal voor de Milieuhygiëne en de Directeur-Generaal voor het Overheidspersoneelsbeleid zijn lid van de Raad en vertegenwoordigen de Minister van Sociale Zaken, de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne onderscheidenlijk de Minister van Binnenlandse Zaken. Tot leden benoemt Onze Minister voorts:

- a. een aantal andere ambtenaren als vertegenwoordigers van het Rijk, met dien verstande dat het aantal ambtelijke leden niet groter is dan een derde van het totaal aantal leden van de Raad;

b. een aantal vertegenwoordigers van de organisaties van werkgevers gelijk aan een derde van het totaal aantal leden van de Raad alsmede een aantal vertegenwoordigers van de organisaties van werknemers gelijk aan een derde van het totaal aantal leden van de Raad. Onze Minister benoemt voor ieder lid een plaatsvervanger. Hij regelt voor zover nodig de zittingsduur van de leden en hun plaatsvervangers. De voorzitter en de ambtelijke leden hebben een adviserende stem. Aan de niet-ambtelijke leden van de Raad, zijn commissies, subcommissies en werkgroepen alsmede aan hun plaatsvervangers wordt een vacatiegeld toegekend.

3. De Raad kan ter behandeling van bijzondere onderwerpen commissies en werkgroepen instellen, welke geheel of gedeeltelijk kunnen zijn samengesteld uit personen die geen lid zijn van de Raad. De voorzitter, tevens lid, en de overige leden van een commissie en hun plaatsvervangers worden op voorstel van de Raad benoemd door Onze Minister behoudens het bepaalde in artikel 40, tweede lid. De voorzitter van de Raad, die lid is van een commissie of werkgroep, alsmede de ambtelijke leden daarvan hebben een adviserende stem. De Raad kan een commissie machtigen namens de Raad adviezen uit te brengen aan Onze Minister. De Raad kan voorts een commissie machtigen ter behandeling van bijzondere onderwerpen een subcommissie of werkgroep in te stellen. De Raad stelt tot nadere regeling van zijn werkzaamheden een reglement van orde vast dat niet in werking treedt dan nadat het is goedgekeurd door Onze Minister. De Raad regelt de werkwijze van een commissie of werkgroep. De Raad en de door hem ingestelde commissies en werkgroepen kunnen zich in vergaderingen doen bijstaan door deskundigen.

4. Onverminderd het in artikel 38, negende lid, bepaalde wordt in de Raad overleg gepleegd omtrent de totstandkoming en uitvoering van algemeen bindende voorschriften ter uitvoering van deze wet en omtrent daarmee verband houdende aangelegenheden en wordt, indien de Raad zulks wenselijk acht, hieromtrent aan Onze Minister advies uitgebracht.

5. De Raad heeft voorts tot taak Onze Minister voorstellen te doen en adviezen uit te brengen welke kunnen strekken tot bevordering van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid. Onze Minister zendt daartoe jaarlijks aan de Raad toe het beleidsprogramma en het jaarverslag van het Directoraat-Generaal van de Arbeid.

6. Onze Minister beslist niet op een aanvraag om erkenning van een dienst als bedoeld in artikel 19, eerste lid, en trekt zodanige erkenning niet in dan nadat de Raad in de gelegenheid is gesteld advies uit te brengen.

7. De Directeur-Generaal van de Arbeid doet geen aanwijzing als bedoeld in artikel 15, tweede lid, of artikel 16, tweede lid, dan nadat de Raad in de gelegenheid is gesteld advies uit te brengen.

8. De leden en de plaatsvervangende leden van de Raad alsmede van commissies, subcommissies en werkgroepen als bedoeld in het derde lid zijn verplicht tot geheimhouding van alle persoonlijke geheimen en alle zaken- en bedrijfsgeheimen, waarvan zij in hun hoedanigheid kennis nemen, voor zover deze geheimhouding niet in strijd is met de bepalingen van deze of een andere wet. De vorige zin is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degenen die, geen lid of plaatsvervangend lid zijnde, een vergadering van een commissie of een werkgroep bijwonen of daardoor worden geraadpleegd.

9. Onze Minister kan nadere regelen stellen met betrekking tot de taak en bevoegdheden van de Raad en zijn commissies.

College van Bijstand en Advies voor de Bedrijfsgezondheidszorg

Artikel 40

1. Het College van Bijstand en Advies voor de Bedrijfsgeneeskunde, waarvan de naam wordt gewijzigd in College van Bijstand en Advies voor de Bedrijfsgezondheidszorg, wordt geacht te zijn ingesteld als een commissie krachtens het bepaalde in het derde lid van artikel 39.

2. De Medisch Adviseur bij de Arbeidsinspectie en de geneeskundig hoofdinspecteur van de Volksgezondheid zijn lid van het College. Tot leden van het College benoemt Onze Minister voorts in ieder geval een leidinggevende arts van de Gemeenschappelijke Medische Dienst, bedoeld in hoofdstuk II, paragraaf 2a, van de Organisatiewet Sociale Verzekeringen (Stb. 1952, 344), een of meer vertegenwoordigers van verenigingen van artsen, waaronder in ieder geval de Nederlandse Vereniging voor Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde en de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst, een of meer vertegenwoordigers van verenigingen van verpleegkundigen, alsmede een gelijk aantal vertegenwoordigers van de organisaties van werkgevers en van werknemers.

3. Bij de krachtens artikel 15, zesde lid, onder c, te stellen vereisten kan de aanstelling van artsen als bedrijfsarts aan de goedkeuring van het College worden gebonden.

4. Het behoort voorts in ieder geval tot de taak van het College desgevraagd aan een werkgever, een Commissie en een bedrijfsgezondheidsdienst bijstand en advies te verlenen omtrent vraagstukken van bedrijfsgezondheidszorg in een bedrijf of inrichting alsmede omtrent de naleving van hetgeen in de derde en vierde zin van het vierde lid van artikel 15 is bepaald.

Districtscommissie

Artikel 41

1. Onze Minister stelt in het ambtsgebied van een districtshoofd één of meer Districtscommissies voor veiligheid, gezondheid en welzijn in verband met de arbeid in.

2. Onze Minister regelt voorts de samenstelling, en zo nodig de taak en werkwijze van de Districtscommissie, met dien verstande dat daarin in ieder geval het districtshoofd of diens plaatsvervanger en een gelijk aantal vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers zitting hebben.

3. In de Districtscommissies wordt zo dikwijls als in het betrokken district daartoe een gerede aanleiding bestaat, overleg gepleegd omtrent aangelegenheden van veiligheid, gezondheid en welzijn in verband met de arbeid en meer in het bijzonder betreffende de uitvoering van het bij of krachtens deze wet bepaalde.

HOOFDSTUK X. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 42

1. De Veiligheidswet 1934 (Stb. 352), de Silicosewet (Stb. 1951, 134) en de Wet op werken onder overdruk (Stb. 1968, 44) worden ingetrokken.

2. In afwijking van het eerste lid blijft de Veiligheidswet 1934 van kracht:

a. met betrekking tot een onderwijsinrichting als bedoeld in artikel 2, onder c, van die wet, en wel tot het tijdstip waarop ten aanzien van die onderwijsinrichting een besluit op grond van de tweede zin en een algemene maatregel van bestuur op grond van de derde zin, een en ander van artikel 2, tweede lid, van deze wet in werking treedt;

b. met betrekking tot een algemene maatregel van bestuur of een ministerieel besluit vastgesteld krachtens artikel 19, tweede lid, en artikel 7, eerste lid, onder e, van die wet, tot een door Ons te bepalen tijdstip.

Artikel 43

Voor de toepassing van deze wet worden de hieronder vermelde algemene maatregelen van bestuur geacht te zijn vastgesteld krachtens deze wet:

a. het Veiligheidsbesluit voor fabrieken of werkplaatsen 1938 (Stb. 872);

b. het Electrotechnisch Veiligheidsbesluit 1938 (Stb. 873);

c. het Veiligheidsbesluit-loodwit (Stb. 1939, 865);

- d. het Veiligheidsbesluit elektrische schrikdraden (Stb. 1948, I 482);
- e. het Landbouwveiligheidsbesluit (Stb. 1950, K 107);
- f. het Zandsteenbesluit (Stb. 1951, 433);
- g. het Veiligheidsbesluit ioniserende stralen (Stb. 1963, 98);
- h. het Veiligheidsbesluit Binnenvaart (Stb. 1963, 170);
- i. het Caissonbesluit (Stb. 1968, 435);
- j. het Zandstraalbesluit (Stb. 1973, 415);
- k. het Veiligheidsbesluit Tankschepen (Stb. 1974, 566);
- l. het Besluit verplichtstelling van bedrijfsgeneeskundige diensten (Stb. 1974, 740);
- m. het Besluit eisen bedrijfsgeneeskundige diensten (Stb. 1974, 741);
- n. het Besluit ongevallen behandeling bedrijfsgeneeskundige diensten (Stb. 1974, 743);
- o. het Koninklijk besluit van 12 januari 1976 (Stb. 97) betreffende propaan-sulton;
- p. het Asbestbesluit (Stb. 1977, 269);
- q. het Besluit acetyleenontwikkelaars (Stb. 1967, 578), voor zover dit besluit is gebaseerd op de artikelen 7 en 11 van de Veiligheidswet 1934;
- r. een algemene maatregel van bestuur vastgesteld krachtens artikel 20 van de Veiligheidswet 1934.

Artikel 44

De Stuwadoorswet (Stb. 1914, 486) ondergaat de volgende wijzigingen:

A

De artikelen 12, 12ter en 19bis vervallen.

B

In artikel 15 vervalt: «12, eerste en tweede lid; 12ter, tweede lid;».

C

In artikel 20, eerste lid, vervalt: «19bis, vierde lid».

D

In artikel 20, tweede lid, wordt in plaats van «het bepaalde bij of krachtens een der artikelen 12, eerste, tweede, zevende en achtste lid; 12ter, tweede lid en 21, tweede en derde lid,» gelezen: «het bepaalde bij artikel 21, tweede en derde lid,».

E

In artikel 20, derde lid, onder a en b, wordt in plaats van «het bepaalde bij of krachtens een der artikelen 12, eerste en tweede lid, 12ter, tweede lid en 21, tweede en derde lid» gelezen: «het bepaalde bij artikel 21, tweede en derde lid».

F

In artikel 21, eerste lid, onder 2°-a, wordt na het woord «ingeschreven» de puntkomma vervangen door een punt, terwijl het gestelde onder 2°-b van dit lid vervalt.

Artikel 45

Voor de toepassing van deze wet wordt het Veiligheidsbesluit-Stuwadoorswet (Stb. 1950, K 519) geacht te zijn vastgesteld krachtens deze wet.

Artikel 46

Voor de toepassing van deze wet worden vrijstellingen en ontheffingen alsmede andere besluiten die door Onze Minister, het districtshoofd of een andere ambtenaar genomen zijn op grond van het bij of krachtens de in de artikelen 42 en 44 genoemde wetten bepaalde, en die op het tijdstip van het in werking treden van deze wet nog van kracht zijn, geacht te zijn verleend onderscheidenlijk genomen krachtens deze wet.

Artikel 47

De Wet op de gevaarlijke werktuigen (Stb. 1952, 104) ondergaat de volgende wijzigingen.

A

In artikel 1, eerste lid, onder c, wordt in plaats van «Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid» gelezen: «Onze Minister van Sociale Zaken».

B

In artikel 2, eerste zin, wordt in plaats van «Bij algemene maatregel van bestuur» gelezen: «Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur».

C

Artikel 3, eerste lid, wordt gelezen:

«1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voorschriften worden vastgesteld betreffende het keuren van daarbij aangewezen gevaarlijke werktuigen en beveiligingsmiddelen.».

D

In artikel 6 wordt in plaats van «Bij algemene maatregel van bestuur» gelezen: «Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur».

E

In artikel 7, aanhef, wordt in plaats van «Algemene maatregelen van bestuur als bedoeld in» gelezen: «Regelen ter uitvoering van».

F

In artikel 8, eerste lid, wordt tussen de komma, volgend op de woorden «is ingevoerd», en het woord «is» een zinsnede ingevoegd, luidende: «ten aanzien waarvan ingevolge artikel 3, eerste lid, een keuring is voorgeschreven,».

G

In artikel 8, tweede lid, wordt tussen de komma, volgend op de woorden «is ingevoerd», en het woord «is» een zinsnede ingevoegd, luidende: «ten aanzien waarvan ingevolge artikel 3, eerste lid, een keuring is voorgeschreven,» en wordt in plaats van «tot het verrichten van de in artikel 3 bedoelde keuring» gelezen: «tot het verrichten van de keuring».

H

Artikel 10 wordt gelezen:

«**Artikel 10.** 1. Het is verboden een gevaarlijk werktuig of een beveiligingsmiddel te vervaardigen zonder inachtneming van een krachtens artikel 2 vastgesteld voorschrift.

2. Het is verboden een gevaarlijk werktuig of een beveiligingsmiddel ten aanzien waarvan niet ingevolge artikel 3, eerste lid, een keuring is voorgeschreven, voorhanden te hebben, af te leveren, te gebruiken of tentoon te stellen, indien het niet voldoet aan een krachtens artikel 2 vastgesteld voorschrift.

3. Het is verboden een gevaarlijk werktuig of een beveiligingsmiddel ten aanzien waarvan ingevolge artikel 3, eerste lid, een keuring is voorgeschreven, voorhanden te hebben, af te leveren, te gebruiken of tentoon te stellen, indien ten aanzien van dat gevaarlijke werktuig of dat beveiligingsmiddel niet een geldig certificaat van goedkeuring kan worden getoond en dat gevaarlijke werktuig of dat beveiligingsmiddel evenmin voorzien is van een geldig merk van goedkeuring.

4. Voor zover bij algemene maatregel van bestuur niet anders is bepaald, zijn het tweede en het derde lid niet van toepassing op het voorhanden hebben en het gebruiken in de huishouding.

5. Voor zover bij algemene maatregel van bestuur niet anders is bepaald, is het derde lid niet van toepassing op het tentoonstellen, mits bij het tentoonstellen op duidelijk leesbare wijze is vermeld, dat een geldig certificaat van goedkeuring nog niet werd aangevraagd of verkregen.».

I

Artikel 11 wordt gelezen:

«**Artikel 11.** 1. Van het bij of krachtens deze wet bepaalde kan Onze Minister vrijstelling en een door Onze Minister aangewezen ambtenaar ontheffing verlenen.

2. Een vrijstelling of een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend.

3. Aan een vrijstelling of een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

4. Een vrijstelling of een ontheffing kan worden ingetrokken wanneer:

- a. een of meer der redenen waarom zij is verleend, vervallen zijn,
- b. een of meer van de daaraan verbonden voorschriften dan wel andere bij of krachtens deze wet vastgestelde voorschriften niet worden nageleefd, of
- c. zich na de verlening zodanige feiten of omstandigheden voordoen dat, indien deze ten tijde van de verlening bekend waren geweest, de vrijstelling of ontheffing niet of niet in die vorm zou zijn verleend.».

J

Artikel 12, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In de eerste zin wordt tussen «dan wel» en «herstelling» ingevoegd: «schriftelijk en gedagtekend».

2. In de eerste zin wordt het zinsdeel «van een merk van afkeuring voorzien» gelezen: «ten bewijze daarvan voorzien van een merk van afkeuring».

3. Aan het lid wordt een derde zin toegevoegd, luidende: «Een krachtens de eerste zin gestelde eis moet worden nageleefd door degene aan wie hij is gesteld.».

K

Artikel 13, eerste lid, onderdeel b, wordt gelezen:

«b. tegen een beslissing van een ambtenaar als bedoeld in artikel 11, eerste lid, waarbij het verlenen van een ontheffing wordt geweigerd, tegen een beperking waaronder een ontheffing is verleend of tegen een voorschrift dat aan een ontheffing is verbonden;».

L

Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt in plaats van «arbeiders» gelezen: «werknemers» en in plaats van «voorwaarde»: «voorschrift».
2. Het tweede en derde lid vervallen. Het cijfer 1 ter aanduiding van het eerste lid vervalt.

M

Na artikel 14 wordt ingevoegd:
«Bijzondere bepaling

Artikel 14a. Indien de werkgever werknemers opdraagt taken uit te oefenen, voortvloeiende uit zijn zorg voor de naleving van het of bij krachtens deze wet bepaalde, moet hij ervoor zorgen dat:

- a. aan deze werknemers de bevoegdheden en middelen worden verleend die nodig zijn voor een goede uitoefening van die taken;
- b. slechts één werknemer wordt belast met een zelfde taak als vorenbedoeld. De opdracht moet de taken nauwkeurig omschrijven. Zij moet in een geschrift zijn neergelegd, onder vermelding van de naam van de werknemer.».

N

Artikel 15 wordt gelezen:

«**Artikel 15.** Aan artikel 1, onder 4°, van de Wet op de economische delicten (Stb. 1950, K 258) wordt toegevoegd: «de Wet op de gevaarlijke werktuigen, de artikelen 4, vierde lid, tweede zin, 8, eerste lid, 10, eerste, tweede en derde lid, 12, eerste lid, derde zin, 13, zesde lid, 14a en 20;».

O

Het opschrift boven artikel 16 wordt gelezen: «Toezicht».

P

Artikel 16 wordt gelezen:

«**Artikel 16.** 1. De ambtenaren der Arbeidsinspectie door Onze Minister aangewezen krachtens artikel 77 der Arbeidswet zijn in het door hem aangewezen ambtsgebied belast met de handhaving van het bij en krachtens deze wet bepaalde en de medewerking aan de uitvoering daarvan.

2. Onze Minister kan de handhaving van het bij of krachtens deze wet bepaalde en de medewerking aan de uitvoering ervan opdragen of mede opdragen aan anderen dan de in het eerste lid bedoelde ambtenaren. Indien de opdracht wordt verleend aan ambtenaren ressorterende onder het departement van een andere dan Onze Minister, wordt het desbetreffende besluit genomen door Onze beide Ministers te zamen.

3. De in dit artikel bedoelde ambtenaren zijn bevoegd alle bedrijven, inrichtingen en andere plaatsen – met uitzondering van woningen – te betreden en alle onderzoekingen en handelingen te verrichten een en ander voor zover zulks noodzakelijk is voor de juiste vervulling van hun in dit artikel bedoelde taak.».

Q

Artikel 17 vervalt.

R

In artikel 18, eerste lid, wordt in plaats van «De opsporingsambtenaren» gelezen: «De in artikel 16 bedoelde ambtenaren».

S

Artikel 19, eerste zin, wordt gelezen:

«De in artikel 16 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd tot het verzegelen van gevaarlijke werktuigen en beveiligingsmiddelen, ten aanzien waarvan ingevolge artikel 3, eerste lid, een keuring is voorgeschreven, doch ten aanzien waarvan een geldig certificaat van goedkeuring niet kan worden getoond en welke evenmin zijn voorzien van een geldig merk van goedkeuring.».

T

Artikel 20 wordt gelezen:

«**Artikel 20.** Een ieder is verplicht aan de in artikel 16 bedoelde ambtenaren alle door hen verlangde gegevens en inlichtingen te verstrekken met betrekking tot de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde, alsmede inzage te verlenen van alle bescheiden waarvan dezen voor de goede vervulling van hun taak inzage nodig oordelen. Desverlangd moeten de verlangde gegevens en inlichtingen schriftelijk binnen een door deze ambtenaren gestelde termijn worden verstrekt.».

U

In artikel 21, eerste zin, wordt in plaats van «De opsporingsambtenaren» gelezen: «De in artikel 16 bedoelde ambtenaren».

V

Artikel 23 vervalt.

W

In artikel 24, eerste zin, wordt in plaats van «artikel 10, eerste lid,» gelezen: «artikel 10, derde lid,».

X

Artikel 25 wordt gelezen:

«**Artikel 25.** Deze wet brengt geen wijziging in de toepassing van de Mijnwet 1903, de Schepenwet en de Stoomwet.».

Artikel 48

Het Veiligheidsbesluit gevaarlijke werktuigen (Stb. 1940, 842), wordt geacht te zijn vastgesteld krachtens de Wet op de gevaarlijke werktuigen, zoals gewijzigd ingevolge artikel 47.

Artikel 49

1. De behandeling van verzoeken en beroepen, welke voor de inwerking-treding van deze wet zijn gedaan onderscheidenlijk ingesteld op grond van hetgeen bepaald is bij of krachtens de Veiligheidswet 1934, de Silicosewet, de Wet op werken onder overdruk en de artikelen 12 en 21 van de Stuwadoorwet wordt voortgezet op de voet van deze wet.

2. Ten aanzien van feiten die zich hebben voorgedaan vóór de inwerking-treding van deze wet, gelden met betrekking tot verzoeken en beroepen in af-wijking tot deze wet, de termijnen voorkomend in de in het eerste lid bedoelde bepalingen.

Artikel 50

In artikel 9, tweede lid, van de Mijnwet 1903 (Stb. 1904, 73) wordt in plaats van «de Veiligheidswet» gelezen: «de Arbeidsomstandighedenwet».

Artikel 51

In artikel II, eerste lid, van de wet van 7 september 1973 (Stb. 499), houden-de een overgangsregeling ten aanzien van werken en inrichtingen die niet meer bij een mijn behoren (Overgangsregeling steenkolenmijnen), wordt in plaats van «artikel 38, eerste lid, onder d, van de Veiligheidswet 1934 (Stb. 352)» gelezen: «artikel 2, eerste lid, onder b, van de Arbeidsomstandighe-denwet».

Artikel 52

1. In artikel 2 van de Huisarbeitswet 1933 (Stb. 597) wordt in plaats van «de Veiligheidswet 1934» gelezen: «de Arbeidsomstandighedenwet».

2. In artikel 1 van de Wet Gevaarlijke Stoffen (Stb. 1963, 313) wordt in plaats van «de Veiligheidswet 1934» gelezen: «de Arbeidsomstandigheden-wet».

Artikel 53

Aan artikel 1, onder 4^p, van de Wet op de economische delicten wordt toe-gevoegd «de Arbeidsomstandighedenwet, de artikelen 2, vijfde lid, 4, derde en vijfde lid, 5, eerste, tweede, dertiende, en veertiende lid, tweede zin, 6, 7, 8, 9, 10 onder a tot en met d, 12, derde lid, vierde zin, 15, tweede lid, vierde zin, 16, tweede lid, vierde zin, 20, 23, 24, 25, 27, tweede en derde lid, 28, 30, 32, eer-ste lid, vierde zin, tweede lid, derde zin, en vierde lid, 33, vierde lid, tweede zin, vijfde lid, en achtste lid, derde zin, 34, achtste en negende lid, 35, tweede lid, tweede zin, en derde lid, eerste zin, 36, eerste lid, vijfde tot en met zevende zin, en derde lid, tweede zin, 37, vijfde lid, zevende lid, eerste en tweede zin, en ne-gende lid, derde zin, en 38, tiende lid, vierde zin;».

Artikel 54

1. Indien bijzondere omstandigheden van plaatselijke aard in een ge-meente voorschriften betreffende onderwerpen, waarop deze wet betrek-king heeft, nodig maken, die niet bij algemene maatregel van bestuur zijn gegeven, kunnen deze voorschriften door de gemeenteraad onder Onze goedkeuring, gehoord de Arbeidsraad, worden vastgesteld.

2. De artikelen 198, 200, 201 en 202 der Gemeentewet (Stb. 1851, 85) zijn op deze verordening niet van toepassing.

Bij afkondiging van de verordening worden tevens de dagtekening en het nummer van het Koninklijk besluit waarbij de verordening is goedgekeurd, vermeld.

Artikel 55

Waar in deze wet niet anders is bepaald wordt de voordracht tot een alge-mene maatregel van bestuur Ons gedaan door Onze Minister.

Artikel 56

1. Deze wet kan worden aangehaald als Arbeidsomstandighedenwet.
2. Zij treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken,